

תמתקל מס. ו

היא לא תחיה בסיאול

אמהות אחרות – כן.

(צילם: שמואל רחמני)

כתבה בעמוד 10

רייקארד: 10 מ־10!

כמשחק חצי הגמר הולנד – גרמניה נערכו ל־22 השחקנים מדירות מרוייקות לבדיקת תפוקתם ויעילותם. מספר הנגיעות בכדור, הקילומטראו שכל אחר עבר (בין 12 ל-15 ק"מ לשחקו. אך הנתון תמעניין היה במספר הזכיות בתיקולים. כמיוחר מעניינת ההשוואה בין שני תפקידי המפתח – חלוץ מרכזי וכלם אחורי.

מרקו ואן־באסטן ההולנדי זכה בכדור כ־7 מתוך 14 תיקולים עם היריב.

רורי פלד זכה כ"ו מתוך 12. הכלם הגרמני קולר זכה כ־6 מתוך 11 תיקולים.

פרנק רייקארד זכה, שימו לכ, ב־10 מתוך 110 נמרדו גם מספר הזכיות ככרורי גובה. רור ונילים זכח כ-5 מתוך 7, בעזרה להגנה ככרורי גובה.

עורך: אלכם דודון עריכה: טובי פולק סיגל גוון ובנה אסף.

לוסי סזמיר. יגאל אופיו

צלם: עדי אבישי

עורך מְדור הספורט:

אבי בטלהיים

עריכה גרפית:

מודעות: גילה שניידר כול': 439442(03) © כל הוכויות שמורות ל"מעריב"

נסתיימה אליפות אירופה בכדורגל, אבל לקחים ממנה שמעו מאמני ישראל, רק בשבוע שעבר, בסימפוזיון 🗆 המסקנות אמורות לבוא לידי ביטוי על כר הדשא, אולי בעונה הקרובה, אולי כבר כאן, אצלנו 🗆 ארגנטינה, הם אמרו, שיחקה במונדיאל בשביל מרדונה ואילו חוליט שיחק ביורו־סוקר 88' בשביל הולנד 🗆 אין יותר כוכבים, כולם רצים ועובדים קשה 🗆 זאב זלצר לימר את הטקטיקות של מיכלס ולוכאנובסקי 🗆 אולי אפשר ליישם בכפר־סבא ובשעריים

משה גורלי

יהכרורגל לא רק שמר על מעמדו כמשחק מספר אחד בעולם, אלא שגם שיפר את מעמר".

• "באליפות אירופה ראינו את המשחקים שתי מסקנות הצהרות תניגיות אלה היו כותרת

ומירימוביץ' היו שם כל הככירים. ולצר תאר את תאוירה ותנאי האירוח. לרשות ואחר־הצהריים תירגול עם החיילים־שחקנים. השתתפותו של זלצר התאפשרה בזכות שליטתו כשפה הגרמנית. הגרמנים – הירועים באריכותם

משתתפים לצורך תירגום. גם זלצר היה כיניהם.

שפר מניח שהנוכחים יודעים מי היה המאמן שהוביל

רשות הריבור לזאביק. זלצר סיפר עד כמה

רצויים אנו כאירופה. אבל, התריע, על נימוס

סדינות חייכים לגמול בהתאם. דבריו כוונו בעיקר לשחקנים הישראלים, שיציפו בקרוב את מתנות

האימון באירופה ומוטב שישאירו כארץ כמה

- הרברים המקצועיים כבר לוכנו והם ירועים

ומסקנה נחרצת לגכי מעמדו של הכוכב: "היום הכוכב מחפה ועובד בשביל האחרים ולא האחרים

עונרים בשבילו. במכסיקו שיחקה ארגנטינה כשביל

מרוונה, כאליפות אירופה שיחק חוליט כשביל

ואביק הרגים על לוח ירוק, בעזרת 22 כפתורים - כמניין השחקנים – את הטקטיקות השונות.

המאמנים עקבו אחריו בעניין רב. אולי ילמדו משהו ממיכלס (מאמן הולנר) ולוכאנובסקי (בריה"מ) כרי

לירי ישב "קיש" רומנו הגדול. הוא היה טרוד נכעיה אחרת: עדיין אין לו קבוצה כדי ליישם כל

מה ששמע. הוא עריין תחת הטראומה של העונה הקוומת במכבי טייבה: "היינו ממש בסכנת נפשות,

בגלל האינתיפאדה. היו לי שני יהודים כקכוצה,

יוסף תשובה ועמי אלחרד. אחד מהם החמיץ פנדל ננר קבוצה יהודית, וחשבו שמכרנו את המשחק". במוף היו שאלות ותשובות. בן־חור מזרחי, אברהם ככר ושמעון צ'רנוחה, ניסו לרלות עור פורות מקצועיים. מאמן צעיר רצה לרעת: "מדוע

שלא תקום ועדה שתכדוק מדוע הנער הישראלי מתמדד כשווה מול שווה עם האירופים, ואילו אצל

השאלות המשיכו לזרום, אך השעה היתה מאוורת ושפר חשש שלא יהיה לו זמן. הוא קטע

"אין יותר כוככים. יש שחקנים הזקים כנישה

לכדור ואלה קובעים את המשחק. לדעתי, הכי טובה

היתה רוסיה. אבל, הם הפסידו כבר בחצי הגמר נגד

איטליה. הם תקפו את האיטלקים בחצי המגרש

שלהם עם 3-2 שחקנים על כל שחקו. הוציאו להם

ממש את הלב. אבל, עוד לא נולד השחקן שיכול

בנקודה זו חלק עליו יצחק שניאור: "אם המשחק

לא היה נגמר, הרוסים היו ממשיכים לרוץ עד היום.

הרוסים הפסירו בגלל שתי סיבות: 1. הם שיחקו

נגלל הכלם שלהם קוזנצוב שאיתו ההגנה שלהם

סטרה הרמטית. 2. ההולנדים ראו את הרוסים בחצי

הנמר ומיכלם ידע להכין את המקטיקה נגדם.

קומאן, למשל, שתמיד היה עולה למעלה, כמעט

דמאמנים יצאו ללא ספק חכמים יותר. הם למדו

משהו על כדורגל, אבל גם דברים חשובים

לפרנסתם. בעיקר מאמני הילדים והנוער. שפר: "לא

נוכל לעזור למאמן שאין לו חוזה בכתב. ל־99 אחוז

ממי שפנה אלינו הצלחנו לעזור כי היה נייר. תעשו

עמנאל שפרן יעוד מסקנה שאני רוצה. להתולק איתכם היא שאין עתיר לשחקן איטי שיהיה הטכנאי הכי ברול, אין לא מה לחמש

בכרורגל הבינלאומי, כי הוא לא יגיע לכרון ים

הוא גם יאבר אחום". האביק ולצר, בעיתון "העיר" פורסם בשבוע שעבר שמעמדו של אורי מלמילואן כנכוות

מושל כספק. תאם גם שנןאור גרונרמן אימצו

את המסקבה הזה דלצר: "בעילריון ששר צורק, אינגי יורע הינגי מוכן להניב לוכי מלמיליאן, אכל בקשר אים, כמו לגבי מל שחקו, צרין" לקוחת כחשכון גם שיקולים, של נילן השתלבות בשימה העלחת כמשחקים בינלאומיים בעבר

אין עתיך לאיטיים

שפר: "זרקת לנו אתגר, נרים אותו".

ליישם בכפר־סבא ושעריים.

ובוגרים נפתח פער גרול?"

ונטל את רשות הדיבור:

לרוץ ככה פעמיים בשבוע".

שלא עבר את חצי המגרש".

מאמץ ותחתמו לפני החתונה".

רגש על כושר גופני, יציאה מהירה והתפרשות של סתקני הקו האחורי המצטרפים למשימות חקיפה.

מהמנהגים המבונים המאפיינים את חלקם.

את הצלחות העבר.

הטובים כיותר שנראו ער כה ככרורגל הבינלאומי. הסיכום להתרשמותם של מאמני הכרורגל הבכירים שלנו ממשחקי האליפות האחרונה. בהרצאה לפני מאמני הכדורגל, בכית סוקולוב בשבוע שענר, סיכמו זאביק זלצר, עמנואל שפר ויצחק שניאור את הלקחים המרכזיים. זלצר נשלח כנציג הארגון לעיירה הגרמנית באד־פיסינג להשתתף בארנעה ימי דיון, כהשתתפות נציגים מ־100 מדינות, כיניהם "פיגורות" בכירות שנטלו חלק כהוכלת הקכוצות

שהשתתפו כאליפות. האזינו לדברים: יעקב גרונדמן, שלמח שרף, יצחק שום, שמעון שנחר, אמציח לבקוביץ, שמעון בן־יהונתן, אריה רדלר, ישראל חליבנר ומאמני נוער וארצית. להוציא את שוייצר

המאמנים הועמרה נכחרת הצבא הגרמני לצורך תירגול. ככוקר – הרצאות וקבוצות דיון המופלגת – אינם מעמירים שירותי תירגום לרשות המשתתפים ואף נוטים לשלוח הביתה כל מי שלא שולט כשפתם. רק מפאת כבורו, לא נשלח הביתה ג'קי צ'רלטון מאמן צפון־אירלנד והוצמדו אליו

את ההרצאה פתח יו"ר ארגון מאמני הבדורגל, עמנואל שפר: "אני רוצה לברך את שני המאמנים הלאומיים שיצאו מאיתנו. כמו שפעם הנענו להצלחות עם מאמן שלנו, אני מקווה שנצא ממעגל הכשלונות ונחזור להיות בין ה־24 הסובים כעולם"

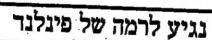
מה בגליון

1-4: לאן הולך הכדורגל; 6-7: כדורסל+; 8־9: אבי חיון מב"ש: 10-11: אמא פותר: 12-12: סיאול: כאן יתחרו ספורטאינון, 14–15: פוסטר: הלכן של מכבין 16: 3 וקודות; 17: הגניבות של ל.א.; 18: תחויעוטו; 20: יש שערוריות ום בהורדת יריים

אורי מלמיליאן: לפעמים צריך להתחשב

זאב זלצר: "ישראל תוכל להתקדם רק ברגע שתקשור יחסים דימלומטיים עם ברית־המועצות ותתקבל לאירופה. קפריסין ומאלטה התקרמו בצורה משמעותיית כדרך זו. הערך של ההשתתפות במפעלים האירופיים הוא עצום. גם במסגרות קבוצתיות וגם הלאומיות. אם בית"ר ירושלים תארח את יובנטוס באיצטריון ר"ג, יגיעו 40 אלף איש וכל העסק ייראה אוורת"

"ראשית יש להתיר יבוא זרים. לא ייתכן שנייצא את מיטב הכשרונות שלנו לחו"ל ובמקביל לא - ובדברים שתלויים בנו? נוכל לאון את זה עם זרים. הכלל, לא ייתכן שההמתדרות תקבע מי ישחק כרורגל בישראל ומי לא. קח לרוגמא את קפריסין. לפני 3 שנים הביאן זר אתר, ראו כי טוב זהחליטו על שני זרים, והשנה ישותף זר גם בליגה השניה שם. נושא נוסף הוא המתקנים. ככל מדינות הים התיכון החמות, משחקים כדורגל בלילה ואצלנו משחקים בתום הגרול, כשאי אמשר לשחק מהר ואטרקטיבי".

- ננית שיופרו המינבלות, נשחק באירופה, בלילה ועם זרים. לאיזו רכה נגיעו "אני מניח שלרמה של נבודות כנודווגיה או פינלנו".

– שינלנד? לפני 22 שנה ניצחני אותה 7–1. יהיום אני בכלל לא בטוח שנחזור על זה. בקרוב גרמניה צריכה לשחק נגדה במסגרת קדם הגביע העולמי והגרמנים מחדים פחד מוות. בעבר, זה היה בשבילם שיול. אוספים כמה שחקנים לפני המשחק העוצבי ווגר בגרם שווו ים שו בוות בכם , מודר בבריזם פיזי. הוסרם במוז שוקבים לפני המשחק ומתערבים כמה גולים יבקיעו מעבר לשש. היום הם מתכוננים בכל הרצינות. נכנסים למחנה אימון

- יש משתו שלמדת ואפשר ליישם כאוף יבנושא של האימון הפיוי אנחנו בהחלט לא מפגרים ובמישור הטאקטי הבאתי הרבה רעיונות, אך

מירת התאמתם היא בהתאם לתומר שעומר לרשותך. ככלל, האימון היום הוא מחיר ומרוכו יותר ולא

- עברו לה היים הלאומיים את התפריט ותוכנית מחנות האימון של נכחרות הולנד וגרמניה. "תבאתי למאמנים הלאומיים את התפריט ותוכנית בעניין אוסטרליה השוב להפריך שתי אגרות – שהם יותר פיויים מאיתנו ושאנתנו יותר טכניים מחם. הם קבוצת בדורגל טובת וכשביל לנצח אותם צריך לשחק טוב, זה הכל."

ההסתדרות הכללית שי העובדים בארץ ישראל מועצת פועלי תל אכיב יפו

להיות כדורסלן; לפחות – עורך־דיו כשהמדינה פרצה ואנחנו עוד היינו קטנים ונאיבים – כל מה שרצינו היה "להיות עתוואי". איזה עתונאי ז – שאלה האמא המאוכזבת. "ספורט" עניגו לה ואת

שהזנחנו את הכינור לטובת איזה סל או שער, שספק אם יוכלו לעזור לנו בחיים, מול האתגר העצום שבנגינת ויוואלדי עוד ועוד. אפשר לצרף עוד שניים שלושה "בראדרס".

עד מהרה הבותי שכדורסלן גדול כבר לא הם ישתקו ואני אקבל את האחוזים שלי. יצא ממני. ויתרתי גם על הרעיון שאהיה בקיצור: זכשלתי לאורך כל הדרך. רק ממשיכו של יהודי מנוחין עלי כינור. לצלילי עתוואי יצא ממני והמפרגנים לי במיוחד אנחותיה של אמא שתחייה, פניתי אומרים שגם זה בקושי. לו'ורנאליזם, כלשונה, כשהשורה התחתונה כך או אתרת - מנת התיסכול השנתית והמסכמת בנושא זה היתה: "וברנסה יהיה שלי גואה ועולה בהתקרב מועד יום השוק המפורסם של הכדורסלנים. כאן אני אוכל את

עצמי, לא פעם.

בשבוע שעבר עברתי, ולא במקרה, ברתוב

מרמורק. הרחוב הצר הזה מוביל, בדרך כלל,

למקומות יפים כמו היכל התרבות ותיאטרון

עוד בקצה הרחוב, ליד איבו גבירול

ראיתי את תבורת המתגודדים הראשונה. כל

מיני נבוהים לא מזוהים היו בסביבה. היו גם

הבימה. רק כיום אחד הוא הופך לשוק.

תהיה ועוד איך -- הבטחתי לה, והמשכתי לדווח על שערים של יוסק'ה גולדשטיין ממכבי אברהם (נוער) ויוספת (הפועל) לרשתות של אברהם בן רובי ("השחר" נסים) ופילה שפירא (מכבי מנחם). היום אני יודע שפיספסתי.

שחקן כדורסל הייתי צריך להיות. 30 עד 40 אלף דולר לעונה עוד הייתי מצליח לגרד ממישהו. אני לא רוצה לשחק בלהעליב, אבל אם ההוא וההוא קיבלו 40 – הייתי יכול גם לבקש 50. אין הרבה פליימקרים עם 185 ס"מ. פיספסתי. אז למה לא למדתי משפטיםו הרי גם אני יכולתי לשבת כסוכה מול בית־הכוסת הקטן בפינת מרמורק. ליד משרדי איגוד הכדורסל, לרכז סביבי כמה שמות ולשאול את האחרים: רוצה לעבור קבוצה? יש לך כרטיס בידז

פיספסתי, ועכשיו אחרים עושים את זה. לא שחקן, לא עורך־דין, אולי סוכן שחקנים ז למה לא ז – למה שלא יהיו לי שניים־שלושה קליינטים כמו ארל ויליאמס ז מה אני מדבר. ויליאמס יש רק אחד. אליו

דורון, אולי עכשיו!

יש משהו בדורון ג'מצ'י שלא הייתי מסוגל להבין בעונות האחרונות. חצה הכחור את גשר ההלכה, הגיע לעיר הגדולה מרמת־גן, החממה של מכבי ת"א לעוד כמה שחקנים (חיים שטרקמן, שמואל זיסמן), אמור היה להיות כוכב (אחרת לא היתה מכבי ת"א טורחת) והנה לא הכל דפק כמו שצויך

אז אמרו שמיקי ברקוביץ' עדיין נושף בעורפו. זה נכון. הרי הביאו את דורון כדי שיחליף, בבוא הזמן, את מיקי. אין לדעת מתי רצו במכבי שוה יקרה, העונה, בעונה שעברה, או מתי שהוא. אך העובדה שזה לא קרה בשתי העונות האחרונות, שבהן היה מיקי על הפנים – ויותר מפעם אחת – אינה מדכרת בזכות השיטה של הבא שחקן כוכב והכן עצמך לפרישת האקס כוכב שלך.

זה יכול היה לעבוד בכל מקום אחר שבו אין מיקי ברקוביץ'. אך כאשר מיקי ומצא בסביבה – אי אפשר לשחק אתו ב"תלך, תבוא".

לפרישתו הצפוייה של מיקי ממכבי ת"א – יש כמה השלכות. הראשונה והחשובה שבהו: ההנהלה נתנה גיבוי למאמן בבחירת סגל השחקנים שלו. וכאשר החליט צביקה שרף שהעונה הקרובה תהיה הראשונה כלי מיקי (ואסור לשכוח: גם בלי מוטי, שהודיע על פרישה, ללא קשר להחלטה של מיקי לעבור לראשון לציון) היתה בכך יותר מאשר החלטה אמיצה, שתוצאותיה יעמדו במכחן כבר בעתיד

השלכה אחרת, חשובה לא פחות, תהיה על המשטח שלך. विनामन्य प्राचीमानिया

ניראו מתרוצצים. רק עו"ד רונית ג'מצ'י. האחות של, ישבה בסוכה. הקליינטים. מי שרוצה, יידעו כבר את הדרך אליה. ה"אוי וויי" כבר לא שמענו כי היינו בדרך החוצה. לבאסה (בלומפילד של היום) למחרת, בעתונים, קראתי את התיאור או למגרש הכדורסל העקום של מכבי. התיסכול של האמא היהודיה נבע מכך

הססגוני של מאמן נבחרת הנשים של הולנד בכדורסל, שנקלע למקום בחברת ידיד. הוא נשאל לדעתו על רחוב השחקנים ומיד, באסוסיאציה, עלה בראשו התיאור של רחוב החלונות המפורסם, אתר תיירות בלתי פסיח כשמדובר באמסטרדאם העיר.

כמה נערות, נשים, ילדים. עסקנים עם טפסים

למי שלא יודע מה זה רחוב החלונות, הרי עיקרו של דבר: ברתוב הזה יושבות, מאחורי חלונות, עלמות יהפהפיות, מכל הצבעים והסוגים, והסתורה שהן מציעות – משתפכת בעד עצמה. תיירים מכל העולם מציפים את הרחוב, שיצאו לו מוניטין. סיפר לי חבר שראה ישראלי מושיט ישראכרט וגם הוא נבלע בחלון כהרף עין.

אז במרמורק לא יושבות הבחורות עם הציצים, אכל לחילופין - ולהבדיל אלף אלפי הבדלות, טפו, טפו – אפשר עוד לראות עסקן מאליצור אי־שם עם ציציות, מחפש שחקן בהשאלה, או לחילופין מציע אחד.

ולסיום הקטע הזה, קצת קולטורה, כדי שבאי השוק של מרמורק ידעו היכן הם נמצאים.

מרמורק, מי זה?

אני מצטט מתוך לכסיקון חדש בצבעים. כללי, יהודי וישראלי, בעריכת שמואל שניצר: "מרמורק, אלכסנדר (1923-1865). בקטריולוג יהודי בצרפת, מראשי מכון פאסטר. גילה נסיוב נגד שנית (סקארלאטינה, מחלת ילדים מידבקת). ציוני פעיל, מעוזרי הרצל. גם אתיו, אוסקאר (1909-1863), אדריכל, היה מראשוני הציונים".

זהו. שלא תגידו סתם כך מרמורק.

צורת המשחק ואורח חייו של דורון ג'מצ'י. אני מדבר על אורח חיים, כי אחרת קשה במכבי להישרד. אפשר, כמו מגי, לקום בבוקר וללכת לעבודה. אבל מדורון מצפים כולם שמכבי אצלו תהיה לא רק עבודה.

ובנקודה זו - יש למיקי פור ברור. קשה אמנם למחוק, בין לילה, את כל מעללי מיקי במכבי ת"א ולהעביר את השרביט הישר לידיו של דורון. אך ספורט, מטבעו, הוא דינאמי, שאינו עומד על המקום. אומרים שהחיים קצרים והסינים קרובים ולכן יש לנצל כל רגע.

את הרגע הזה, שבו פשט מיקי את הגופייה הצהובה/כחולה מספר 9, צריך דורון לנצל. לא עוד מיקי (אפילו על הספסל). דורון

דורוו ג'מצ'י. אור ירוק בלי מיקי.

מיקי הומן. הפרדה מהאח התאום.

וה נוער, אבל...

שמונה כדורסלנים מנבחרת הנוער יופיעו בעונה הקרובה במדי קבוצות לאומיות. יהיו בהם כמה שהפעמון יצלצל לכבודם; יהיו אחרים שיצטרפו לרשימה הארוכה של "נערי הפוסטר". מדובר, בעיקר, במכבי ת"א. ה"פוסטריסט" האחרון של האלופה היה גלעד כץ ובעת הצגת השחקנים במשחק הלינה הראשון הוא יחליק כף עם ערן ברגשטיין. בשבוע שעבר, בעת הפסקת שחייה בליגת הקיץ היפהפיה של מליניאק, אמר לי נלעד: No More Poster. הוא מקווה שצביקה שרף יתן לו את הקרדיט.

ראיתי את הצעירים מנצחים את המקבילים להם בהולנד. רק במשחק הראשון חזיתי, אך תוצאתו (63-93 לישראל) הבהירה לי היכן אנחנו שמדים ביחס להולנדים. היחס הזה כמעט ולא השתנה לאורך מרתון ארבעת המשחקים שניהלו שתי הנבחרות הצעירות (0-4 לישראל), אם כי פה ושם נתנו לנו ההולנדים הגבוהים פייט טוב,

בעיקר מתחת לסלים. מול ההולנדים נראתה הנבחרת הצעירה שלנו טוב, אך איתרע מזלה ובאליפות אירופה הקרובה היא תיפנש עם כמה מהאריות של אירופה. עם שתיים מן הנבחרות הללו – איטליה וספרד -

היה לנערים שלנו העונג לשחק לפני זמן קצר, בטורניר ידידות. הישראלים הפסידו. הצעירים שישחקו בעונה הבאה בקבוצות לאומיות הם: אמיד כץ (עבר מנוער מכבי ת"א לראשל"צ), ערן ברגשטיין (מהנוער למכבי ת"א), מיקי הרמן (אליצור רמלה, נפרד מאחיו, תאומו, דוני, שיישאר בהפועל גבעתיים), גיא גודס

(הפועל חיפה), שני כהן ואופיר כוחלי (גליל עליון), אייל לייב וקורן אמישה (מכבי חימה). מאוד הייתי רוצה לעשות את סיכום העונה הקרובה ולהצביע על כמה מן הקאדטים הללו כעל שחקנים שעשו צעד חשוב קדימה. זה קשה, אך זה תלוי, בראש וראשונה, במאמנים. עם כל ההבנה למאבק הגדול בליגה. יש להשקיע משהו גם בטיפוח שחקני העתיד. כי אם נרצח או לא – אלה יהיה שחקני הצמרת שלנו בעתיד הקרוב. נכון שהם יהיו תמיד בצילם של הזרים, אבל בעוד שנה־שנתיים הם יעלו כתה ויקדימו

בסולם החשיבות את המתאזרחים, דור הולך

המאמן שיטרח כבר עכשיו לחכין את הצעירים הללו – יקטוף בעתיד את הפירות. שכן אם תעבור עוד עונה ועוד אחת, ושום דבר לא ייעשה עם הצעירים הללו בכיוון הנכון, הרי שבעצם לא עשינו כלום וכל התכניות הבומבאסטיות של רלף קליין וראשי אינוד הכדורסל, יהיו "תכניות מגיורה" ותו לא

לא מספיק להתלהב מהצעירים. צריך לתת להם גם את ההזדמנות להוכיח את עצמם. מעניין אם ה"ציונות" הזאת עושה משהו

מה קורה שם בהכועל?

בסדר. אנחנו יודעים

שלהשועל תל־אביב אין כסף לשלם לשחקנים (אכל דיו לדם מכסיק עמים להתימה על החוזים) אנחנו יודעים שדמצב כרדוכ אוסישקין בחיא לא פי יודע מה. אבה איש לא ישכנע אותנו שבקוסה לא היו מסטר שקלים כרי לקטת ספריי ולנקות את הבושה דמתנוססת על קור דבניסה לאולם הפועל היא בצפון דועיר.

ודמלים מדברות בעד עצמן. דאם אודד דמועל תיא יכול לעבור על דבתובת שעל דגור לכדר 8 2777 צילום: נאור רחב.

טוטו הפועל חיפה – כן תהיה קבוצה; לא תהיה קבוצה – שהתנהל בנובה של 30 אלף שקל מעל פני מועצת הפועלים בחיפה, מרכז הפועל, ההסתדרות, ועוד רגע גם הממשלה, נהתם סופית עם החודעה המשמחת שהכסף נמצא והקבוצה תצא לדרך. לרואי השחורות, ו־11 קבוצות בליגה, נכונה אכזבה. במידה מסויימת אוכובו אולי גם כמה משחקני הפועל חיפה שבשלב מסויים כבר ראו עצמם תופשיים לעבור לקבוצה אחרת עם כרטיס ביד. וכרטיס ביד – שוויו רב היום בשוק הישראלי.

איש העסקים החיפני, קובי שלוינגר, המחזיק את ראשה של הפועל חיפה קצת מעל למים, במטרה לאפשר לה פה ושם נשימה, לא נראה לי מתרגש במיוחד ממצב הנדנדה שבו נמצאה קבוצתו בימי הקיץ החמים. הוא את שלו תרם, בעיקר בשטח הניהול, וקצר שבחים, בחלקם הגדול כאלה שלא באו לידי ביטוי הולם בעתונות.

מכבי חיפה, שבעבר כבר רוששה כמעט את היריבה העירונית משחקנים, עשוייה היתה לחזור על מבצע הרכש גם עכשיו, אלמלא הוזרם ברנע האחרון הסכום המינימאלי שודרש כדי לושום את מה שמכבי חופה לא לקחה בחשבון: בלי "דרבי", לא יהיה כדורסל ראוי לשמו בעיר הכרמל. וחרי הפועל כחוק במשרדי איגוד הכדורסל.

סם החיים של הליגה, בין השאר, הוא התחרות על ההגמוניה העירונית. וכמו שבתל אביב צריכה מכבי להיות מעוניינת שתהיה הפועל חזקה (פרט לנזבר מכבי, קשה לשכנע את האחרים...) כך גם אין להעלות על הדעת שבחיפה "האדומה", לא תהיה קבוצת הפועל בכדורסל. בחיפה עדיין בערים האחרות.

מתקשים לעכל את העובדות. עוד לא התגברו על ההלם שבאי הצלחת קבוצת הכדורגל להעפיל בחזרה מהארצית ללאומית. אין פלא שאיש לא מוכן לקחת על עצמו את האחריות לפירוקה של ו או היו של של הבורגל בליגה הארצית שיעו לצאת אל הבותרים עם קבוצת כדורגל בליגה הארצית. ותוץ מזה: בחירות בשער. ומי הגיבור שיעו לצאת אל הבותרים עם קבוצת כדורגל בליגה הארצית קבוצת הכדורסל של המועדון.

היותי השבוע ברישון. בפרדס של נחמיאס, שם במסעדת האורנים, תאמינו או לא – ראיתי דווקא תל־אביבים רבים. אני לא יכול לנלות את כל המי ומה שראיתי שם, אבל שמו של אחד, לפחות, אני יכול לגלות, והוא תליאביב עסלי: מושקה אידלסון. יושבים החברים ומגלגלים שיחה. על כל מיני דברים חשובים שבעולם. האוון שלי סלקטיבית

מארד, אך על המלה "כדורסל" לא יכולתי לפטוח. ושמעתי שם את המלה הזאת יותר מפעם אחת. אמרתי שלום גם ליושבים סביב שולחן סמוך – ומה קולטות אוני שם, אם לא את השם מיקי.

קי ז – היוון בדער של בין היות השודור, חושב כבוד של דישון, ולוחש לי "ברקוביץ". עד שבא לעזרתי אורי פורת, זה מרשות השידור, תושב כבוד של דישון, ולוחש לי "ברקוביץ". מוקי ז – איזה מיקי וש ברושון ז כמעט שכתחי, וכון. מיקי שלנו ישחק כאן, בין הפרדסים, בעונה הבאה.

כשחזרתי לתל־אביב, פיזרתי בדרך כמה סימני דרך, כדי שבבוא חזמן שוב אמצא בקלות את רישון, המקום שבו ישחק מיקי.

17/16/7/19/07/07/07/57/09

The same of the sa

אביעד פוהורילם באירופה ככר מתחילים להתכונן לעונת כרורגל חדשה ואצלגו

עריין "עונת מלפפונים". כמה עוסקים הכרורגלנים? – בעיקר ב"משחקים עם ההנהלות". הפועל באר־שכע, מקום שלישי כעונה הקורמת, עושה עתה באוסטריה במחנה הכנה וכבתי הקפה כבירת הנגב, נשארו נסיכי העבר אכיטן, אליהו, נומה וברד. כולם חלומות.

והיום יש כבר שחקן אהוכ חרש, אולי האהוכ ביותר בקכוצה: אכי חיון. בכאר־שבע כבר מכירים אותה: בעונה הקרובה, יש לצפות, יכירו אותו יותר, גם מחוצה לה.

חיון, חייל כן 20 וחצי, רוה כמו מקל, רחוק מאוד מתדמית של כדורגלן. בכל זאת הוא בורג - רבים

נס רפואי אומר עליו הפיזיוטרפיסט של הקבוצה, אלכם פרישמן. תופעת מבע, יוסיפו אחרים. חיון שיחק כמעט לאורך כל העונה שעברה כשהוא פגוע פגיעה כלתי־הפיכה בסחום הקרסול הימני. יותר נכון: כלי סחוס. איש לא מבין כיצד עשה זאת ואכי לא עושה מהבעיה שלו סיפור גדול. פותר אותה בלא כלום. "קצת כאב, אכל התגברנו". מי שמכיר אותו יודע שסבל כאבים אבל חיון הוא מסוג השחקנים שלעולם לא ייכנע. "כדורגלן לא יכול לשבת", הוא אומר. "חייבים להמשיך".

מתקל מעולה

קשה לומר שממדי הגוף שלו מפחירים, אכל חיון הוא מן המתקלים הטובים ביותר של באר־שבע. קשה להכין, לעתים, כיצר דק־הגיזרה הזה נכנס לתיקולים שניראים חסרייסיכוי – ויוצא כשרגלו על העליונה. עקשנות והתמדה זו מלה קרושה אצלו. "ויתור" לא קיים כלקסיקון שלו, גם לא פחר. "אני לא אוהכ להפסיר. אני בעצם שונא להפסיר. לוקח קשה הפסרים ולכן אני נלחם. לא איכפת לי להיפצע. מי שפוחר ונזהר הוא זה שנפצע לבסוף. פציעה היא עניין אכזרי. אפשר לעקם קרטול גם מקפיצת

חיון שייך לדור החדש של כאר־שבע. 9 שנים הוא שם. עבר את כל המסלול מן הילדים ועד לבוגרים. הספיק לשחק יחד עם שלום אביטן (נגר מכבי נתניה) – במשחק האחרון של שלום.

לשתקנים רבים אימונים ותרגילי כושר הם טיוט. חיון מצפה לאימונים אלו בכל יום וכל היום. לאיצטריון הוא מגיע כשחיוך רחב על פניו. קשה להישאר אדיש ועצוב לידו. ימצא בטיפול רפואי וישמע את חבריו מתאמנים, יאין בפישמן לגמור את הסיסול. מתסשה להשלים עם ות שאינו עומר על הרשא. חושב כי מצב רוח סוב ואווירה נעימה בחדר ההלכשה, לפני משחק, הם ערוכה להצלחה בשרה. השוער גיורא אנטמן סיפר כי חיון חייכ לשמוע כריחות לפני כל משחק. אם הוא עולה מחייך, קשה לעצור בעדו.

אין מנהיג במרכז השרה

על מערך הקישור של בארישבע הוא אומר: "היום אין מנהיג כמרכז השדה. המנהיגות שלנו היא דוידי ואילוו ההנגתיים. קבוצה טובה חייבת שתהיה לה מנחיגות במרכז השרה. יש היום ניצוצות מעזרן וצרפתי, אבל לא נראה שבשנתיים הקרוכות יהיה מנחיג שיבוא וישלוט במרכז השרה. העבודה תתחלק

"סיפור" מיוחר: שיחק כמעט כל העונה שעברה בלי סחוס בקרסול. פגיעה בלתי הפיכה. איש לא מבין איך עשה זאת עכשיו הוא בורג חיוני ביותר בקבוצה שנמצאת באוסטריה ומתכוננת שם לעונה הקרובה בישראל בתשמעו עליו מעתה

בינינו. אם יחזור שושני, אולי תשתפר בעית המנהיגות". לא, הוא לא פוחד מהחזרת שושני. "המאבק על החולצה יהיה גדול, יהיה מתח בריא בין השחקנים

וזה יחוק את המוטיוואציה. מי שיהיה חלש יאכר. את המסום". אם מוטיוואציה היא שם המשחק, חיון הוא השחקן הכי בטוח אצל המאמן נסים בכר.

לא רק שחקן. כילדתו היה אוהר. את עונות האליפות ב־75' ו־76' זוכר היטב: "אז היו 'תותחים'. היו אמנם בעיות חברתיות, אכל כשעלו לדשא, כולם שכחו את הבעיות ורצו לנצת. הלכו מכות במהלך השבוע, אבל בשבת 'התכו' את כולם. מכתה אל"ף הייתי הולך למשחקים. נסעתי לבלומפילר. היציעים כבאר־שבע היו כמעט תמיד מלאים. חוויה

ניצלנו חולשות

גם מחוץ לנגב

על כארישבע שלו יש לו רכרים טובים לספר: "העבורה שהחלו עושים לפגי שנתיים החלה נותגת פירות. חשבנו השנה על מקום 8. מקום 3 היה לא מציאותי. אכל ניצלנו חולשות של יריבים

את רבעינמר הנכיע, מול מכבי ת"א, הוא אכי חיון, אהוב באר־שבע, מתקשה לשכוח. "אם היה לנו טיפה יותר אופי, היינו מנצחים. עניין של מנסאליות. אם ער לרקה ה־109 לא מקבלים גול ולא מבקיעים, צריך לסגור את המשחק ולחכות למשחק חוזר. חשבנו רק לתקוף. היינו נאיכיים. אם היה לנו ניסיון, לא היינו מקבלים גול". באר־שבע כואכת ער עכשיו את ההפסר הוה. גם אבי – במיוחר כשמרובר בהפסד לקבוצה תל־אביבית. הוא כהחלט מסכים לכך שיש ניכור כלפי

תל־אביב: "התקשורת מתרכזת בקבוצות במרכו הארץ. מי שקרוב לצלחת נהנה. יש אצלנו רצון להוכיח שאנחנו טובים יותר מן התל־אביביות". היום כבר איננו צעיר הקבוצה, אלא ממש נכס

מקצועי וחברתי. "בבאר־שבע היחסים החברתיים המ הטובים ביותר מבין כל הקבוצות בארץ. יש שילוג מופלא כין הוותיקים לצעירים. בעבר היו רק כוכגים ולא היה מישהו פחות טוב שיידע להעריך ולכבר. או לא היה כייף גרול להיות בחרר ההלבשה".

האבא של הקבוצה

דוגמה מצויינת, הקפטן שלמה אילוז: "עד לפני כמה שנים לא היה מסיים עונה כלי שני כרטיסים ארומים. השינוי החברתי כקבוצה השפיע גם עליו. היום הוא ה"אבא" של הקבוצה. יש לו אחריות גרולה בעזרה לצעירים. אילוז, לרעתי, קופח מאוד כשהורקורים לא הופנו אליו למרות שהיה אחר הגורמים העיקריים להצלחה כליגה. הוא היה אחראי. לכך שההגנה שלנו קיבלה הכי מעט שערים".

"הגיע הזמן, מרגיש חיון, שהתקשורת תפסיק להתעלם מבאר־שבע. אם נהיה בין שלוש הראשונות מתחילת העונה, לא יוכלו להתעלם. כבר היום יש ז שחקנים כסגל הנוער ו-3 בעתודה. יש שינוי".

העונה הכאה תהיה, לרעתו, קשה: "באר־שבע מוכרת כקבוצה חזקה. יקשו עלינו מאוד לשתה את המשחק התופשי שלנו. הקבוצות הגדולות שנפלו השנה, לא יתנו לזה לקרות שוב. כדורגל זה לא עניין של שמות. מי אמר שצפרירים זה שם פחות יפה מכית"ר ירושליםן"

אבי חיון. בורג קטן בגודל, אבל כמעט שאי־אפשר להסתור בלעדיו. תשאלו בכאר שבע.

דעות, אהבות, שנאות

שאישות: "להגיע לנבחרת ישראל. חושב על חו"ל. מי שלא חושב על זה, כתם מכלף את עצמו". על הבישלון באוקיאנית: "נסעו כמעט כל השחקנים הטובים. אולי התעלמו מארמלי. זאחי בְּבשׁ ו שערים כליגה עד למורניר כאוקיאניה. הוא היה גם אחד הטוכים במורניד חקורם, ב־85׳. ★ כורל לחיקיי: "אורי מלמיליאו. מגיל צעיר הוא דמות עבורי".

דגע גדולו "גמר גביע המדינה לנוער. לפני גמר הבוגרים בין חיפה לבית"ר ירושלים. היו כרמת"גן 25 אלף צופים וניצחנו את נתניה 2-1".

🖈 משחק מרגש כצומה "נגד בית"ר ירושלים, כשעמרנו לדרת לינה. ניצחנו 1-2. האיצטריון היה מלא והשמחה חיתה כאילו זכינו באליפות".

ל מאמן: "ג'קי דקל. חייב לו תודה על שהעלה אותי לבוגרים".

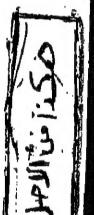
★ נבדרת: "כראזיל". ★ קבוצה: "ליברפול". שווקן: "פלאטיני".

שעות אתובות: "שעות האימונים. בשבילי זה כייף". * חברים טובים בקבוצה: "החיילים. (רהאן, ביטון, גוגן וצרפתי)". עיר מועדמת: "כאר־שבע".

Marie Marie

אבי חיון, "יהיה מתח בריא"

A SECTION OF THE PERSON OF THE

האחרונות, זו תופעה שמתרחבת והולכת 🖾 גם לקראת אולימפיארת סיאול החלו מומחים כעולם להתעניין כזה 🗆 האם כניסה להריון או שימוש בגלולות למניעת הריון, כאורה מכוון – תורמים לשיפור ההשגים בספורט? 🖾 אילו שינויים מתרחשים כגוף כתוצאה מזה? 🖾 מה עושות המזרח גרמניות והסובייטיות? 🖾 מה אומרות על כך סיגל גונן (קפיצה לרוחק), תמי סנדיק (טניס) ואסתר רוט (מלכת האתלטיקה של ישראל)

שרי ארליד

אַסְבֶּרָ וֹלֶע וַבַתה מִיבּל על תסולם

סיגל גונן "מתאמנת" עם בנה אסף

שי שריק ובנה אורן בשיעור התעמלות פרטי

חודש אחרי שנולד כנה הבכור, אסף, שבה סיגל גונן לאימונים. עכרה שנה, והאמא הטריה ניצבה במרחק של 4 ס"מ מהשיא הישראלי כקמיצה לרוחק. ב־86', שנה אחרי, כבר שכרה את השיא הזה.

הישגיה של אמא סיגל אינם יוצאי דופו. שלוש מדליות זהב גרפה, האצנית אסתר רוט־שחמורוב. במשחקי אסיה בטהרן, שישה מורשים כלבר אחרי לידה קיסרית קשה. חמי סגדיק, זכתה באליפות ישראל בטנים לנשים כ־67' – שנה אחרי לידת הכן

בעולם הרחב זו כבר תופעה מוכרת: אמא ספורטאית. התפיסה המיושנת של "אמא אווזה" פינתה מכבר את מקומה לדימוי המודרני, תוקפני־משהו: "אמא פנתר".

אינגריד קריסטיאנסן מרתוניסטית מנורווגיה: טניה קאזאניקנה, רצה למרחקים ארוכים מכריה'מ, פאטי מקורמיק, קוסצת ממגדל, ארה"ב – כולן ספורטאיות מהשורה הראשונה כעולם - נסקו לשיאים חדשים בקריירה הספורטיבית שלהן, דווקא אחרי הלידה.

הריון או גלולות־מניעה

במערב לא נערכו עריין כדיקות מקיפות בנושא זה. בתאוריה, לפתוח, קל למצוא, כיצד הריון משפיע על הישגי הספורטאיות. נדרשת השוואה ביו התוצאות לפני, כמהלך ואחרי החריון. סכיר להניה, שמחקרים אלו בוצעו במעצמות הספורט הנשי, מזרח גרמניה וברה"מ. אין במערב הוכחות ברורות בעניין הזה, רק השערות. אלו הן גם מדינות שאיסוף מידע על הנעשה בהן, הוא בעייתי – ומנגד, בתחומן, עקב מגורים משותפים של אתלטי־צמרת, החיים במרכזי אימונים, ניתן ללא קושי לערוך את המיברקים חהשוואתיים הללו. עתה, כשקרב מועד תחילתה של אולימפיארת סיאול וספורטאיות לא מעטות יהיו שם, תנושא הזת עורר עניין מחרש.

יש הערכות כמערב שאתלטיות לא מעטות שהכניסת להריון, דווקא משפרת את השגיהן. יש בזה יתרון. הן נכנסות להריון מכוון, לפני תחרויות מכריעות, זה נשמע כמו משחק אכזרי בגופו. הוא אינו נראה ועיוני, מאחר שנשים אלו יצטרכו להפיל את העובר מאוחר יותר.

עיתון החדשות המערכ גרמני, "דר שפיגל", ▶

ריווח באחרונה על אפשרות סבירה הרבה יותר: לרעת, אם הן לא היו מגיעות להישנים גבוהים יותר, חשובות כמות גדולה של גלולות למניעת הריון. ההורמונים שנכלעים כנוף, יוצרים שינויים - ואלו דווקא עוזרים להן בהכנות האחרונות 证 智能的指令 官权 מימצאי אחר המחקרים הבורדים שנערכו

בארה"ב – מפתיעים: חלק גדול מהשינויים הפיזיולוגים מאפיינים אתלטים שעוכדים עם משקולות במוג אויר חם. לרוגמא: רגלי הנסים, התחוקו עקב ההריון – כנראה בגלל תוספת המשקל שהן נושאות כמהלכו. כן נמצא, כי נשים הרות מתגברות ביתר יעילות על תום. תופעה מעניינת נוספת: קצב הפעימות, זרימת הדם ונפחו ככל פעימה - גדלים. אלו שינויים שאליהם שואפים הספורטאים וומקצוענים.

"בביל 17, החלטתי להפסיק להתאמן", מספרת סיגל גונן, 25. "התחתנתי וילדתי, אחרי הלידה רזיתי מאד. הפחתתי 16 ק"ג, כנראה עקכ שינויים הורמונליים. אחת הסיבות לכך שספורטאיות פורשות, זו השמנת יתר. אכא שלי שאל אותי: 'אולי כראי שתחזרי'. ברקתי את שרירי הבטן. ראיתי שהכוח שלי לא ירד. החלטתי לחזור. אין לי הסבר מכחינה מדעית. אני רק יורעת שפתאום הרגשתי יותר חזקה. רציתי להוכיח לכולם, במיוחר משום שכבר הספירו אותי, שנתיים וחצי נשארתי רוה. אחר

היתה בעייה עם עבורת הלב והריאות. עכשיו אני ממש חורקת שינים, כדי לשמור על ההישגים". אנל בסיאול היא לא תהיה ואולי זו הסיבה שהעירה כציניות: "אולי יהיה עלי להיכנס שוב להריון, כדי

ואורן (8): "אני לא חושבת שיש קשר. אומנם, יש טניסאיות וספורטאיות אחרות שהגיעו להישגים גבוהים רווקא אחרי הלידה, אבל אף אחר לא יכול

כך התחלתי לשמור על דיאטה. "התוצאות כשנתיים הראשונות, כאו כקלות. לא לזור לאותו כושר של פעם..." תמי סנדיק ואסתר רוט אינן שותפות לדעתה של סיגל. סנדק, 38, אם לאמיר (16), אלון (14)

האתלטיות המזרח גרמניות נוטלות לפני תחרויות - ללא הרויון רוט, אם לירון 141 ומצים ומיכל ו6 ומציב "לא פיויולוגים, המאפיינים את חורשי ההריון הראשונים - לפניה היתה לי מהירות מאוד נכוהה. לא חזרתי

הייוני אוניית שהלידה שיפרה את ההישנים שלי. אליה. בתהילת הקריירה שלי, השתתפתי בכל סוגי הריצות. אהרי ההריון - התמקרתי במסוכות והטתפרתי בהרכה. לפני ההריון, רצתי 110 משוכות ב־11.17 שניות. אחרי ההריון, ירדתי ל־12.91 סניות. הסיא שלי".

חוסר ידע מדעי בנושא, הוכיל את החוקרים לחפש פתרונות פסיכולוגיים. ההנתה היתה, כי אם יש לאמהות השפעה חיובית על כיצועים ספורטיביים, חלק מהסיבות הן ווראי פסיבולוגיות. לידת תינוק, לפי אותה תפיסה, חיזקה את הנשיות שלהן, וכעק פין תרמה למיצוי הפוטנציאל האתלטי. אף פעם לא היו לי בעיות עם הרימוי הנשי שלי", אומרת על־כך סיגל גונן. "אחרי הלירה, נראתי הרבה יותר טוב. כשהתחלתי להתאמן, קיבלתי גוף של ספורטאית".

"לא כמו נשינו מהמורדו"

גם תמי סנדיק טוענת שמעולם לא סבלה מדימוי נשי נמוך: "במהלך הקריירה שלי ניפגשתי עם נשים מהעולם המזרחי, והן בהחלט נראו לי כמו גברים. בארץ, הספורט הוא לא ער כרי כך מקצועני. רוכ הספורטאיות כאן נראות כמו נשים. הן אולי יותר שריריות ומוצקות, אכל לדעתי אינן מרגישות עצמן חסרות ערינות. מעולם לא הרגשתי תיסכול בעניין הזה, כאילו שאני לא נראית מספיק אשה".

אטתר רוט, היא היחירה מן השלוש שעכרה הריון קשה במיותר, עקב פעילותה הספורטיבית: "אצניות טובות לא מתפתחות כנשים רגילות. אצלנו, האגן והשרירים מאוד מכווצים. נאלצתי לעכור ניתוח קיטרי. קרעו לי את כל השרירים בכטן".

למרות זאת היא מרגישה את התרומה הפסיכולוגית החשובה: "ההריון שיחרר אותי כי היו כל מיני השערות שספורטאיות לא יכולות ללדת, עקב המאמץ הרב שהשקיעו. אמי חשש שלא אצליח ללרת. כשמבלבלים לך מהצר את המות, כל הומן – עולות מחשבות של ספק. ההריון היה לגכי תקופה של פסק זמן. אתרי שנים רבות של אימונים, פתאום היה לי זמן לנוח. הגוף התאושש מבחינה נפשית. חזרתי לאימונים אחרי הלירה, עם חשק גדול ורעב דרבה יותר גדול".

חויית האימהות גורמת לאתלטיות לשנות סדרי עדיפויות. המשפחה והילר מטפסים לראש הסולם. באופן מפתיע, המיקום הנמוך יחסית של הספורט נהורדת רמת הלחק, מובילים לנצחון. "אצל כל אשה שלב הכשלות הוא הרכה יותר רגוע ונינוח", אומרת תמי סנדיק. "רואים שיש בחיים דברים אחרים, יותר חשובים מהספורט. הפרוסורציות משתנות וזה מכיא להישגים יותר טובים. את לומרת לקנל הפסרים ואכובות. האישיות שלך מסוגלת להתכודר איתם".

מאמצים מיוחדים

אטתר רוט, מדגישה את הבעיות החדשות שנוצרו בעקבות הלידה: "הכל נעשה קשה ומסובך יותר, העוברה שבעלי היה המאמן שלי, הקלה עלי. הוא ידע בדיוק מה אני צריכה. לא הייתי מוכנה להתפשר, עם זה שמישהו אחר ייגודל את ילדי.

רציתי לגדל את הילד – וגם לעטוק בספורט". הרצון להמשיך בספורט, למרות הלידה, חייב אותן למאמצים מיוחרים. סיגל: "הייתי לוקחת את הילר לאימונים שלי, עם כל הכקבוקים והחיתולים. אמי ואבי היו כאים איתי לאימונים כדי לשמור על הילר. שיגעתי את כולם. אמא נאלצה להפסיק לעכור. היו לי או בממוצע 4 נסיעות לחו"ל כשנה. השארתי את הילד עם בעלי. זה מצב שקרע אותי

מכחינה נפשית. גם הילר עכר משכרים לא קלים". תמי סנדיקו "מגיל שנה הילדים שלי נמצאים איתי באימונים זמאור נהנים מזה. זה תורם לקשר שנוצר בין האם לבנים. בעלי עמר מאחורי. דירכן אותי לעסוק בספורט. כשנסעתי לחו"ל, הוא שמר על הילדים. ללא העזרה שלו, לא הייתי יכולה

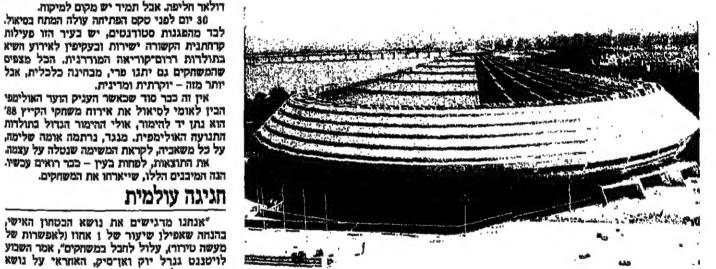
להגיע להישגים". ההשפעה הברורה של ההריון, אנו בכלל, עריין אינה וראית. בכל מקרה, מסקנה אחת לפחות אפשר להסיק: בפעם הכאה, שמישהי מהקוראות תישקול כניסה להריון, כראי לכרוק לא רק את מצנ הכוככים והשמיים – אלא גם את מוערי תחרויות הספורט

הארציות.

הדה הפונה של מי הרדן 20 מרטר ישו המד הצובה בעמדו הדליך אדום בצהום ש אטרים כוו זכני, ללא עניק לה אה רת ה'סנטר" ש

The second course in the second course of קים צ'ון קיל (סיאול) שירות יינאמא" מיוחד לישבועסמורטי קים ג'ון פארק משלם 900 דולאר בחורש, לשכירת כוך־החייטים שלו, הגמצא במעבר הולכי רגל כלכ אזור הקניות איטאוון כסיאול. כרבים

> אולם האיגדוף במיתקן צ'אמשיל. 6 ק"מ מהכפר האולימפי. 7500 צופים. כאן יתחרו יהודה בן־חיים, יעקב שמואל ואהרון יעקובשוילי

אחרים, הוא מעריך שיעשה כסף רב במהלך

האולימפיארה, כיוון שאת האזור הזה אמורים לפסוד

רוב באי המשחקים – ספורטאים ותיירים. כוך.

החייטים של קים איננו גדול יותר מבית שימוש

ביתי. הוא מוכר שם חליפות מעשה ידיו ב-120

הוועדה המארגנת גייסה 29 אלף מתגרבים, כצד

מומחים ומקצוענים שעסקו ככנייה מואצת של

מיתקנים חדישים וניקו את העיר סיאול. כאן יודעים

שהאולימפיאדה איננה רק חגיגה כל־עולמית, היא

כעיקר הזדמנות לקוריאה הררומית וכ־43 מיליוו

תושבים) להוכיח שהיא מתקרמת במהירות למעמר

של מעצמה תעשייתית, מוררנית ביותר, מהמעלה

הראשונה. כמובנים רבים, כי כבר כזו. מבחינה

כלכלית היא כלי ספק נס. אין הרכה מדינות

שהגירול השנתי שלה הוא בשיעור של 10 אחוז

אינגה עוד אותה עיר חריבה כפי שעדיין מצטיירת

בוכרונם ודימיונם של רבים במערב, בעקבות

התקשורת המקומית כבר כיוונה את כליה

לקראת "יום השי"ן" – 17 כספטמבר, טקס הפתיוה

עלה ככוחה לגיים למעשה את כל תושבי עיר

המיליונים הואת (10 מיליון) למשימה. רבים מהם

התקציב הכולל של המשחקים מגיע ל־3.1

הכטחון באולימפיאדה.

מיליארד דולאר. ההוצאות הישירות – פחות

למעשה, רק בריכת השחיה המקורה, ל־10 אלפים צופים, כישיבה, היא מיתקן חדיש כיותר

מוקד ההתרחשויות

למתקו, מערכת חיישנים אלקטרוניים שתפקירה

הגדה הדרומית של הנהר האן, החוצה את סיאול כיום שותפים כחברת בנייה.

לכאן בעוד ימים אחדים, ישפטו.

אין ספק, סיאול שונה כיום לחלוטין ממה שהכירו רבים שעשו בה קודם לכן. המיבנים החדשים תרמו לא מעט לגאוות המקומיים. קשת נצחון בכניסה לעיר האולימפית, היא בבחינת ברכת כניסה לכל הבאים לתוכה. אבל בסיאול, כיום, הרבה גנים מטופחים, קירות וחומות נקיים מליכלוך. מידוכות הדשות. הכל נעשה בזהירות רבה, בהקפרה.

וו חודש לטקס הפתיחה ואומה שלימה בעיצומה של הקרחת האולימפית 🗀 עשרות אלפי מתנדבים, בכלל זה נשים עם מטאטאים וגם פיסות של נייר טואלט, מצחצחים הכל 🗀 34 מיתקנים חדשים שבנייתם ארכה כשמונה שנים 🗆 מבט משם

ממיליון. 800 מיליון דולאר גוייסו ממקורות קוריאניים פרטיים, בעיקר גורמי תעשיה ומסחר. 1.4 מיליארד הן הוצאות כנייה של מיתקני 23 הענפים שבתוכנית המשחקים. מדובר ב־14 מיתקנים, שאת רובם החלו לבנות כתחילת שנות ה־80 ויעילותם נכחנה לראשונה כמשחקי אסיה, לפני שגתיים.

שנבנה רק עתה. חנוכתה נערכה רק בחורש שעבר. היא נכנתה במכצע מזורז, מאד קוריאני. כימים שקרמו לטקס החנוכה, הוכאו לשם אלפי נשים. עם מטאטאים, כדי להשלים את הבקיון וסילוק הפסולת. רכים מהן השתמשו במהלך העכודה גם ב...מגבות

בעוד ששחיינים מקנדה ויפאן כחנו את הבריכה נתחרות הזמנה בשחיה צורנית, נבדקה בכניסות לאתר חפצים חשודים על גופם של הבאים בשעריה. "אנחנו מופתעים לטובה", היתה התגוכה של משתתפי האירוע, שנתבקשו לסכם רושם ראשון. "זו נריכה טובה יותר מזו שיש לנו בטוקיו", אמר מאמן השחיינים היפאני מאסלאקו קאנקו.

ומעבר ל-18 הגשרים שעליו, תהיה מוקד ההתרחשויות במשחקים. כאן נמצא קומפלקס הספורט סיאול הכולל את האיצטדיון המרכזי שבו 70 אלף מקומות ומיועד לטקסי הפתיחה והגעילה וכמה אירועים אחרים והפארק האולימפי שבו מיתקני הרכיבה על אופניים, ההתעמלות, השחיה וכן הכפר האולימפי. מיבני הכפר אמורים לאכלם את 12 אלף הספורטאים וכמספר הזה ואולי יותר, עתונאים ובסך הכל עם אורחי כבוד ואחרים כמעט 35 אלף מוזמנים. לאחר המשחקים ישמשו כל המיכנים בכפר כבתי מגורים. הדירות נמכרו מכבר. נעיר שהצפיפות כה מקבילה לזו של מנהטן, עלתה נניית הכפר 600 מיליון דולאר. האדריכלים הם קוריאני ושמו קיו־סונג וו ואמריקני ג'ק וויליאמס, שניהם ממיכללת קיימברידג' במסצ'וטטס, ארה"ב,

ששה ק"מ מפרידים בין המיתקנים – ששה ק"מ שניו הדעש הנדול, המשגע, של הכרך הצמוף הזה, לניו צרכי הספורטאים. יש אומרים שהכפר הוא מש נוה מדבר, גן עדן קטן. האורחים שיחלו להגיע

הקוריאנים אוהכים מסורת ולפיכך גם הוציאו לעצמם לוח שנה חרש, מקורי, ייחודי להם בלבר לשנת 1988. השנה החלה אצלם ב־16 בספטמבר ,D-Day וממועד זה החלה הספירה, עד ל־D-Day, יום הש"ין, בעוד 30 יום מהיום...

מגרדי שחקים, ובהם דירות רבות. כולן נמכרו מכבר

الأطال والأراكال

מישה ניצח – לאחר שנתיים ש

לא מכבר הסתיים משפט שנמשך שנתיים, כו חבע רפי סישמן, חבר הנהלת קבוצת הכרוריר של הפועל רחובות, את שחקן העבר שלה מישה

תשעה חורשים לאחר שיוסיפוביץ' הופיע במרי מכבי ראשל"צ, פנה פישמן והציע לנהל מו"מ שיחזיר את מישה לרחובות. מישה הוריע שכל עוד לא תסלק רחובות את חובה, 2500 דולר, אין על מה לדבר. הכרורידן נשלח למועצת פועלי רחובות ולא מצא שם אוזן קשבת. התראה מפרקליטו, עו"ד חנוך קינן, הביאה את פישמן והכסף נמסר

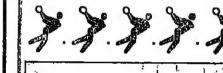
יוסיפוביץ' לא הבין מדוע מוכן היה חבר ההנהלה לשלם לו מכספו ורק אחר שנועץ שוב בפרקליטו נטל את הכסף. פישמן טען שאת המחלוקת עם הפועל רחובות הוא "יסגור" בעצמו. בעבור כמה חורשים ביקש לפתע פישמן מיוסיפוכיץ' להחזיר לו את הכסף בטענה שהוא הועמר לרשות יוסיפוביץ' כהלוואה לפתיחת חנות. הכדורידן סירב לדרישה ואו הגיש פישמן את החביעה לבית המשפט. בתום כשנתיים דחה בית משפט השלום ברחובות את תביעת פישנ

וגם הטיל עליו את הוצאות המשפט. ללא קשר לכך הודיע לא מכבר יוטיפוביץ' על החלטתו לפרוש מפעילות כשחקן, כתום שלוש עונות במכבי ראשל־צ, כהן זכה פעמי

בראבל, והעונה – בגביע המרינה. חנות האופטיקה שלו, כמררחוב ראשל"צ, היא מכבר מקום עליה לרגל לכל ספורטאי עיר היין. כאחרונה אירה שם את הכרורסלן היים זלוטיכמו, שהצטרף עתה למכבי ראשל"צ. עד כה היה יוסיפוביץ' סגן ראש העיר ומלך ראשליצ. עכשיו ישאו בכתר הזה זלוטיקמן, או זלוטיקמן (משמאל), בחנות תאופטיקה של יוסיפוביעי. עכשיו יהיה לראשל"צ

פוגיט טוב לכל גיל רוכבים על הגלים – בישיבה ספורט ימי חדש בישראל – הגלשב. מרובר בכלי־שייט, שצורתו החיצונית מוכירה גלשן גלים, אך

דליה אליאב (משמאל), בשיעור טניס לסניורים (צילם: נאור רהב)

בגיל 25 תחליטה דלית אליאב ללמוד טניס. עשתה זאת בקליפורניה, במקביל ללימודיה לתואר שני במתמטיקה. בתוך חודשיים הוכתרה כאלופת אזור מגוריה, ארווין. ב-1978 חזרה לישראל והחלה בסעילות כשחקנית. כיום היא מנהלת את... מחלקת הסניורים באיגוד הטניס.

כאליפויות הסניורים השתתפו בעבר כ־80 איש. כתוך חודשיים, מהיום שבו ניכנסה דליה לעסק, הוכאו מאות נוספים. עתה משתתפים כ־12 תחרויות הסניורים במהלד השנה, יותר מ־800 איש

רליה אליאב ניפצה את המיתום שהטגים הוא טפורט שיש לו הגבלות־גיל. לא מככר החלה להדריך בסרנאות לכל גיל. החניכים המבוגרים לומרים את יסודות המשחק והיא מקרינה עליהם גם את האחבה לספורט הלכן ואת הרצון להמשיך. בנוסף לאימונים ותחרויות ראגה למסגרת חברתית לסניורים. עתה הם מוצאים להם כני־זוג למשחק -פרטנר) בכל עת, ככל רמה.

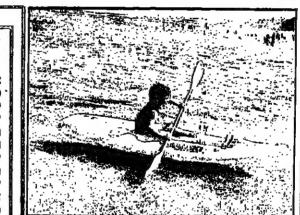
דליה, אם לשלושה, מלמדת כקבוצות של ארבעה איש כ"א. מהלך הקורס מצולם בוידאו. כדי להתמסר לזה נטלה לעצמה הופשה מעיסוקה העיקרי, מחשבים – אכל מנצלת את המחשב שלה כדי לדרג את הסניורים שלומדים אצלה טניס.

Board & Board Bullet Control Department of the Control of the Cont

בתחתיתו שקעים לישכן ולרגליים, וכנוסף לכך משוט, המשמש לחתירה ולכיוון. הגלשב נראה לראשונה לפני כ־15 שנה בחופי דרום־אפריקה ואוסטרליה ובשנים האחרונות תפס תאוצה "לא נורטאלית".

אלי אבינועם, 32, שייט רב נסיון ממועדון השיט כתרים, עוסק שנים אחרות בגלשני רוח, גלשני גלים וסירות מישרש. עתה החליט להוסיף ענף נוסף לספורט הימי – רכיבה, בשלבים, על הגלים. גלישת הגלים היא לרבריו יותר מספורט, זו דרך חיים שמשלכת שליטה באיתני הטבע יחר עם הנאה מרגשת וספורט בריא. בחשוואה לגלישה בגלשן גלים, לימוד ה"רכיבה" על הגלשב קל ומעניק גישה לתנאי ים וגלים שאין אסשרות להגיע אליהם בגלשן גלים. חשוב לא פחות: הגלשב מתאים לכל

כד נראה גלשב. גם ילד יכול

אבי ועורי וזהבת, בתתונתם

Booker "The Texa

אבי ופורי, אשתקד סגן אלוף ישראל כקטמרן ושגם מח" פרנס מרגם זה כמקדם מכירות), קודם לכן אלוף הפועל, שגם עסק כמפרשים עגולים – מנהל באחרונה "מלחמה" בעניין אימון חשייטים הצעירים. וטורי (31), שלא מכבר נשא לאשה את חבר תו, זהבת, היה כ־1970 חניכו של אחר מנדולי שייטי ישראל, צפניה כרמל ז"ל. עתה הוא מא" מן את דור העתיד כמועדון זכו" לון בת־ים. ביריו הופקרו שייטי

הרגמים "שחף" ו"420". שי בכר, שזכה לא מכנר כמדלית הכסף כאליפות אירופה ב"420" הוא הניכו. בקרוב הוא יעבור לרגם האולימפי, "470". גם דרור אילני, שרורג חמישי כאליפות העולם ב־420 שהיתה בארץ לפני כמה שנים, ואמיר אבינועם שזכה כ"נכיע מונה", למדו את רוי המפרש אצל וטוי

בשגעון השים שלו, וטורי כבר שבים לא מעטות ועמוק עמוס בסטמרנים. לדבריו, עום קים כיום בישראל כרגם זה כ־70 איש, אך אינם מגיעים לתחרויות מַחמת בעיות שינוע של הסירות,

אחרי ש"גנבה" את צ'מברליין, קארים ומג'יק (כדורסל), מרקוס אלן (פוטבול) וכו ג'קסון (בייזבול), "גנבה" לום אנג'לם גם את גרצקי (הוקי־קרח), בעיסקה הגדולה בהסטוריה 🎟 מה אומרים

כהוליווד ובקנדה על הרכישה

הסנסציונית? בש"עיסקה גאונית או עיסקה טיפשית"? סקוט אוסטלר

סופר לום אנגילם טיימם

מידדור ליימעריב" לאחר שעיצב תלבושות חרשות לקיננס, קבוצת היוקי של לום אנג'לם, יצא הבעלים ברום מקנאל לשוק וקנה משהו לתלות עליו את התלבושת: ויין נרצקי - שחקן ההוקייקרח שנרכש ב־10 מיליון וולאר, אתת העיסקות הנודלות בתולדות הספורט.

יוד עם זאת יש הרבה סיבות לחשוב את המהלך המרהים הזה, לעיסקה הטיפשית ביותר של הקינגס מכל הומנים ולחשוב שמקנאל מכר בזול את עתירו ואד מסדרני הפורום? אז מה אם כל ביריוני הליגה ננבו את בו ג'קסון מקבוצת הבייסבול שלו והוא יתיתסו אליו כמו שמייק טייסון מתייחט לשק עשה את הריידרס לעוד יותר טובים. לוס אנג'לס בליגת ההוקייקרה.

האימון שלוז אז מה אם גרצקי עלול לשחק רק גנכה קבוצת בייסבול מברוקלין, קבוצת כדורסל שנתיים ולפרוש? כל זה קטנות, רבותי. ממינאפולים, קבוצת פוטבול מאוקלנר. נרמה שכל אנחנו מדברים על ויין גרצקי, רכותי האוהרים.

שמחת מנצחים בתוקי־קרח: גרצקי ושות' מהאוילרט בארמונטון, קנרה, מניפים את הגביע הענק שכו זכו

הגרול מכולם. שחקן ההוקיקרת הגרול בהיסטוריה. אולי הססורטאי הגדול בהיסטוריה. אני מגזים? כואו נתייעץ בחבר המומחים שלי. "זה נהדר", אומר מג"ק ג'ונסון, הוויין גרצקי של הכדורסל. "אני הולך מייד לקנות כרטים מינוי שנתי. זה חלום שהתגשם עכור האוהרים. הוא

מרהים. אפילו אם הקינגס לא ינצחו אף משחק, עריין יהיה מלהיב ללכת לראות אותם. הוא ילמר את שאר השחקנים לנצח". יויין היה המאיץ של ארמונטון אוילרס, קבוצתו הקורמת", אומר פט קווין, לשעבר מאמן הקינגס. לא מדובר פה בסופרסטאר מזרקן שעומר למכירה. גרצקי כשיאו. אם הוא ישחק יותר משלוש שנים,

זאת עיסקה שאסור להחמיץ". "נרצקי בלום אנג'לסו" אומר קירק מקסקיל, שחקן קבוצת הבייסכול של לוס אנג'לס, "נחררו זה הרכר הגדול ביותר שיכול היה לקרותו אני רץ לקנות כרטים מנויו" נסיתי להשיב אותו למציאות בטענה שלגרצקי לא יהיו כאן לצידו אותם שחקנים מוכשרים ואותה הגנה כמו בארמונטון. מקסקיל פטר

אותי בשלוש מילים: "גרצקי הוא גרצקי". כארמונטון, גרצקי הוא עוד יותר מוה. האוהרים זועמים. הוא ייאלץ אולי להתחמק מן העיר באישון לילה. כלום אנג'לם זה כבר נהיה לא נעים. העיר הואת גונכת סומרסטארים פעם אחרי פעם (נשמע מוכר? – המע"ו. הלייקרס גנבו את וילט צ'מברליין, שאני מכיר, אתם יכולים לארוו את כל הסיבות האלה בתוך כדור הוקיקרה ולזרוק אותו לנהר של מהובלה האליפויות של הנ.ב.א. הרייררס, קבוצת לוס אולה החור כדור הוקיקרה ולזרוק אותו לנהר של הובלה האליפויות של הנ.ב.א. הרייררס, קבוצת לוס אולה החור בדור הוקיקרה ולזרוק אותו לנהר של היינות ליינות היינות היינ לוס אנגלס. גרצקי הוא שלנו וכל העולם יכול רק הפוטכול של לוס אנגלס, נוסקה לעזרה. או גנבו את לעא. או מה עם הוא ייאלץ לשחק עם דיאן קאנון מרקוס אלן, והוא הוליך אותה לאליפות. אחר כך

מה שהיא צריכה לעשות זה לשרוק ולהניף את השלט "הוליכור" – זמיד כל הגדולים, כולל הגדול מכולם, מתייצכים אצלה. היי, זאת לא אשמתנו שאנחנו גרים בעיר נחמרה כל כך, אומריס כל.א.

"זה מוזר," אומר מג'יק. "דיברתי עם ויין לפני כמה שנים והוא אמר שתמיר רצה לכוא לכאן. הוא שייך לכאן. הוא הגדול מכולם ומקומו בלוס אנג'לס". גישה כזאת לא תחבב את העיר הזו על שאר העולם. אבל מה לעשות, זה פשוט נכון.

בארמונטון חושבים וראי שגרצקי לא יזכה לכבור הראוי לו בעיר שכה לשחקני הוקי יש מעמר חברתי נמוך במקצת מזה של מתעמלים אמנותיים. אבל כל זה השתנה ביום שלישי שעבר. אני מרחם על המלצר שיש לו רק שולחן אחר פנוי וברלת של המסערה שלו עומרים גם מג'יק וגם גרצקי. כמו מג'יק, גרצקי הוא מקסים ואציל. יש לו זמן לאוהרים ולעיתונאים. המלתחה שלו מחחרה בכבוד עם זאת של מט ריילי. זהוא משחק הוקי־קרח עם מטה קסם ביר. המקום שלו כאן.

"כשפנה אלי מקנאל ושאל מה צריך לשלם בשביל גרצקי," אמר פיטר פוקלינגטון, הבעלים של ארמונטון, "ביקשתי את כל הקבוצה של הקינגס ואופצייה על הלייקרס". הכריחה הזאת נתקכלה בשתיקה על ידי עשרה מיליון קנדים. השקט כארמונטון היה כל כך מוחלט עד שאפשר היה לשמוע את הלככות נשכרים אחר אחר. תארו לעצמכם שהלייקרם היו מוכרים את מג יק ל מוכו הפסטה" מגנואה שכליגת הכרורסל האיטלקית עכור טריליון לירטות ושלושה כוככי עתיד בשם גואידו. או מתוך ככוד לאדמונטון, כואו לא נחגוג בקול רם מרי. זאת, אחרי חכל, היתה רק עיסקת שחקנים

12. מודבורי - פרה הילם. שלושה

המשחקים האחרוגים כטופס הטתיים

במחזור שעבר כ־0-0. שתי הקבוצות

סמוכות בטבלה ושתיהן הפסידו בשבת

בחודש האחרון הם לא הפסידו והם,

14. וורביל - קמברלאנד. שתי הקכוצות אחרונות כליגה... וורביל

רים האחרונים. קמברלנד גם זה לא.

קשה... משולש.

קרואטיה .2 הלאס

3. קמבלטאון 4. בירקאלה

5. סאליטבורי

6. אדלאיד

7. מולניהי

8. מודבורי

9. פרההילסי

10. ליון גריינג'

ו. אלטונה־גייט

2. מרגקסטון

.3 חסטרגייטי

4. מורולברק

6. ברורמרוס

8. נונאוודינגי

9. נוססיסיטיי

10. מורדיאלוק

11. אסנדוךסיטי

1. סנרדינגהאם.

2. בורת' גילונג

3. דובטון 4. קליפטון היל

5. קילור

6. תיברלי

7. רינגוור

8. פרהאראן

יר. דונקטסא 10. יאראויל 11. אלטונה סיטי 13. מט.מלכודן 14. אלתהאםי משחק חסר

12. ריצ'מונד

13. דונדנונג

14. סנבורי

5. אלביון

7. ווריביי

11. קמברלנד

12. וודביל י בשחק חסר

(בשנה שעברה 2-2). סוטו זה עניין

דרום אוסטרליה

(לאחר 20 מחזורים)

(ליגח ראשונת)

(לאחר 20 מחזורים)

• משחק חסר

(ליגה שניח) (אחרי 20 משחקים)

12 - 35

23 25-25

23 19-17 22 16-22

19 24-31

16 26-22

16 28-20

15 39-29

13 33-22

38-14

32 6-36

29 21-38

23 26-37

22 19-27

22 20-24

20 19-22

20 29-28

20 27-22

12 52-18

35-12

34-11

20-47

29 22-39

28 16-29

24 26-38 23 29-32

30 30-33

19 31-27

18 29-23 16 25-19 14 38-29 13 42-23 7 47-15

32-30

שעברה. שתיהן עדיין בסכנת ירירה.

אחרוניםו). אנחנו ממליצים על 1 מלו. כוב הראשוז 3-0 ויזכו השכת כנצחון מי שמחפש הפתעה, שיוסיף 2, כי הלי שלישי רצוף. ו "סולו". אס לא מסיימת בתיקו...

אולי זה יעור...

אני לא יודע איך אתם, אכל לי יש החדר למרחור להתחור ההפתעות. המארחים הפסידו 3 מחזר בירקאלת. גם בירקאלת. בירקאלת. בירקאלת. גם בירקאלת. גם בירקאלת. גם בירקאלת. 1. אסנדון - אלטונה־גייט. בטוסו השכת.

לות כמו "מה תעשה הפרה נגד בתיקו. אפנדון הבטיחה מקומה כלינה. שה השבועות האחרונים השיגו הפסר, השיגה נקודה כודרת כארבעת המחור הפולנים", יכולות להופיע רק בקיץ אשתקר ובמחזור שעבר ניצחה אלטונה תיקו ונצחון. האורחים במרכז הטכלה עם שמונה תוצאות תיקו. ו, x.

רצופים ועיקר הישגיהם כמגרשם. 1,

8. יאראויל - קלימטון היל. (3-0 יאראויל שומרת על סדר בששת הש־

אשתקר, גם כן 3-0. ג,x מספיק. 11. דולאם – אדלאייד. סוף סוף

3. נונאודינג - נוקם־סיטי. משר לש. שתי הקבוצות סמוכות בטבלה וד כו בשבת שעברה בנצחונות. נוקסיסי טי ניצחה בשכת שעכרה את פרנקסטון. כל תוצאה אפשרית.

4. קיילור - דונקאסטר. עכרנו ללינה השניה בויקטוריה, עם מיעוט פחות ממשולש לא מספיק. עות ללא המסר ונחלצים מהתחתית. לה. אשתקר ניצחה סאליסבורי 1-0 ו-0 לקיילור כסיבוב הראשון ומשולש וכנראה שהם ינצחו גם השבת. הסיבה

> . מנו. מלבורן - וויברלי. (2-2 כנראה, בכושר טוב. לוויכרלי בסיכוב ראשון). המארחים כול. אצל אחרים – מעלה חיוך. שא" וכשכועיים האחרונים סיימו משחקיהם נלחמים על ההשארות בליגה. בשלור

6. מרהאראן - היידלברג. (1:1). האורתים אחרי שתי תוצאות תיקו רצו־ פות, עדיין בסכנת ירידה ווקוקים לג־ קורות. המארחים אחרי שני נצחונות

7. רינגווד - סנדרינגחאם. האורחים מוכילים ככטחון את הטכלה והבטיחו למעשה עלייתם לליגה הרא־ שונה. הם ניצחו בשנה שעברה (1-0), בסיכוב הקודם (2-0) וינצחו גם השבת.

לקליפטון בסיבוב קודם). האורחים היו בשכת שעברה הקבוצה היחירה כלינה שניצחה קבוצה שהיתה מעליה בטבלה. בועות האחרונים: נצחון, תיקו, הפסד. השבת זה התור של התיקו...

9. קמבלטאון – ליון־גריינגי. עברנו לדרום אוסטרליה. קמבלטאון אחרי חודש ללא הפסרים מתקרבת לצמרת. ליון אחרי חודש ללא נצחו־ נות, בתחתית. משולש.

10. קרואטיח – פולניה. הפסדה האחרון של פרואטיה, מוליכת הטבלה, היה לפני 11 מחזורים: 0-3 נגד פול" ניה. האורחים, קכוצה "משוגעת" מסוגלת לכל דכר. קרואטיה ניצחה

משחק קל לניחוש. למארחים התקפה מצויינת (21 שערים כחמישה מחזורים השכוע הוא השבוע האחרון בטנר לכל אחד ואחד מכם. מאחר שהליגות

טו שבו המשחקים הם על הליגות האוסטרליות היו איתנו 12 מחזורים, האוסטרליות. אחריו יכואו שני מחוור יש לנו השבוע עבורכט את כל התוצר. רים על הליגות האנגליות, ואח"כ המר אות מהמחזור שעבר. אם לא ההצעות שחקים כבר יהיו מהליגות שלנו.

בהימורי הקיץ משום טיול לארצות רחוקות (ואוסטרליה זה כאמת רחוק...). לשמות הקבוצות יש צליל מיוחר: אסנרון, אלטוגה, פולגיה, סנבורי.. לחד האורחים הבטיתו לעצמם, למעשה, את לק מהמשתתפים בטוטו זה גורם תיס" זכות העלייה ללאומית, בויקטוריה (הכוונה למשחק פרה־הילס – פולניה). 2-0. משחק פתוח ר־2,1 בסוטר. השחדלתי לעזור לכם ככל האיני 2. מורולבארק - דנדנונג. אחרי

פורמציה שעמרה לרשותי. האם זה עור 8 (נ) המסרים רצופים, האורחים בדרך לזכות? – התשובה לכך היא אישית, לליגה חשנייה. המארחים ניצחו בסי־

			לעש		1	יוני	הג		77	נעו	רופר	סולידי						
2	×	1		2	×	1		2	×	1		2	×	1				
		X	1	X	X		_ 1	X		X	- 1			X	. 1			
		X	2			X	2			X	2			X	2			
X	X	X	3		X	X	3	X		X	3		X	X	. 3			
		X	4			X	4			X	4			X	4			
		X	5	X	X		5	X	X		5		X	X	5			
X	メ	×	6			X	6			X	6		X		6			
X	X		7	X	X		7			X	7			X	7			
X	X		8	X		X	_ 8		X	X	8	X			8			
X	X		9			X	9			X	9	X			9			
	X	X	10		X		10	X		X	10		X	X	10			
	X		11	X		X	11	X			11			X	11			
		X	12		X		12			X	12	X		X	12			
X	X	X	13		X	X.	13	X		X	13			Y	13			
X			14		X		14			X	14			X	14			
	3	n	שלשו	Ι.	-	în	שלשו		/	n	שלשו	שלשות						
_	_		כפולי	Ι,	8		כפולי	-	6	_0	כפולי	-	כפולים צ					
7	13	1	טורים	2	25	6	טורים	1	1	1	טורים	-	טורים 16					

Z X	8		×	7		6		5 5		X	4		3		X	2		1		×	שלשות 5 עלשות 5 עלשות 5 עלשות 5 עלשות 5 עלשות 5 עלשות 5 עורים מלא 5 עורים בשיטה 5 עלשות 5 עלש							
X		٦,	X	匚		X			X			X	-		A	,		X	-		X	1		Ă	1	.,	Y	13
X		7	Ż			X		X			X			X		X			X			X			X	X	X	12
Ŷ	H	7	Ż		-	X			V			X	Г		X			X			X			X			X	.11
χĺχ		XI.	V	-	X	X	1	X	x		X		Г	X	X		X	X		X	У		X	X		X	X	10
V	\Box	V	7	X		П	X		П		П	X	Г	X			X		X					X	X	X	V	9
Z		y/			X	П		x			¥			X			X			X			X			X		8
	X	7		¥		П	X		П	X			X			X			X			X			X			7
X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	6
XX		X	Y		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	K		X	X	5
X		X	٦	X		П	Г	X		X					V	X					X		V		X	X	V	4
X		X		X					X		X		X					¥		X		X			X	X	Y	3
X	Π		X			X	Г		X			X			X			X			X			X			X	2
X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	X		X	1
× 1	2	×	1	2	×	I	2	×	1	2	×	1	2	×		2	×	1	2	×	1	2	×	1	2	×	1	

משחקי הליגות האוסטרליות מינימום הפרס הראשון:*

'בוניני העברה

הורדת ידיים – ענף ספורט חדש, והאגודה לספורט הורדת ידיים בישר או פעילות של נופש (חלוי כנסורת אל נרוון, שרוני). מצאו את ההבדלים. רוצה לגדל דור שיידע את הטכניקות המבט). לאט לאט אוסף לו גרופי'ס. בשטח פועל מועדון נוסף, שאינגו משד בקרוב תהיה האליפות הלאומית הש" תייך לאחר משני האיגודים – המועדון ניה. יש ככר כמה תחרויות איזוריות – אכל יש גם תככים, וגדולים.

כשהשרירים מתכווצים על השול־ חן המרופר, מתחילים הערכות מאחורי את המטרה לשמה התחלנו בכל העני־ הקלעים וגם לפניהם. רעה חולה. הסי־ סורים ש"הולכים" עכשיו בין המקור־ בים ל"עסק" הזה, מעירים שהם לא "מביישים" גם ענפים גדולים יותר. בניגוד לשולחן, שם מסתיים הקרב רף למרכז הפועל. קיבלנו את ברכת הקצר אחרי כמה שניות והארוך, אחרי הדרך, אך כדי שנצורף למרכז, יש לא־ דקה פלוס – עימותי העסקנים הם חד את שני האיגודים". ללא סוף מוגדר וכרור.

קצת היסטוריה ורקע: הכל החל בעקבות מודעה כעיתון. במסגרת מסע של קירום מכירות לסרט חקולנוע מעכר לשיא", אורגנה כישראל גם תחרות בהורדת־יריים. גימיק נחמר. וקיבלנו ממנו את ברכת הדרך להצטר־ חתחרות חדליקה כמה בעלי שרירים. פות למרכז הפועל כחטיבה עצמאית. אורגנו תחרויות נוספות והוקמה אגר דה, שבראשה אכי רוזן ומיקי שרוני. ער, פעיל בענף, ניצח לא מכבר בתחד ההתארגנות היתה על כסיס מקומי. כשנה שעברה גערכה בסיגרמה אליי פות ישראל.

האליפות הארצית הכיאה עימה את ות. לא מכין את כן־שחר ולא יודע הפירוד. שי בן־שחר, מהפעילים הראד למה עזב ולמה חותר תחתי. עובדה: שונים, פרש מהאיגוד בראשותו של נפגשנו עם אופק במטרה מוצהרת למד אבי רוון. תוא פנה אל יובל בראון ובני 🏻 סר הענף ולהפוך אותו לספורט עמ־ כהנר (כדורגלן כהפועל ר"ג), בעלי מי". מכון שיא שאון בר"ג, המשמש מרכו עו"ר באייער: "הפירוד חל אחרי לפעילות בענף, כרי שיעזרו לו להקים האליפות שבה כן שתר לא התנהג יפה.

התוצאה: מאו כמה חודשים קיימים מבחינת היקף הפעילים והתחרויות". כישראל שני איגורים: האיגוד להוררת בן־שחר: "לאגודה שלי יש נהירה יריים כישראל (כן־שחר, בראון, כהנר) המונית. לי יש חזון. מיציתי עצמי ואני

הפתחדתקואי של הג'וראי ערן ורדי. בן־שחר: "עובתי, כי מאסתי בדרך

העניין עכשיו בתהליך התהוות". באיי־

כאייער ורוון רומים את רברי כן־

שחר על מיטחור הענף. רחו: "זה שטוי"

האגודה שלו קטנה ואין מה להשוות,

רות ששנערכה כר"ג.

לרוזן הזמנה להיקלט בארגון הגג של רוזן ושרוני. לרעתי הם פיספסו העולמי והזמנה לאליפות העולם, יו. הפכו את זה לעסק מסחרי כשהמט־ שתתקיים כדצמבר נשווריה. רה היתה – ספורט עממי. העולם. למנצח בתחרות כסינרמה הוב־ "נפגשנו עם יצחק אופק מזכ"ל הפועל כרי למסר את הספורט ולהצטד טח כרשים טיסה לאליפות העולם:

בן־שחר: "ער היום לא קיבלתי את רוזן: "יש לבו הקלטה שמוכיחה בקרוב תקום הסקציה הראשונה שקיבל את הכרטים ממשלחת שלנו. להורדת ידיים, במסגרת הפועל ר"ג. שהיונה אצלו".

סיפור נוסף, על תחרות שהתקיימה עו"ר כרציון כאייער, חכר כאיגוד שבראשות אבי רוזן: "נפגשנו לפני ליד דאלאס: חורשיים עם מזכ"ל הפועל יצחק אופק בן־שחר: "הבטיחו שזה קדם אלי־ פות עולם ובסוף זו היתה תחרות מקו־ מית. רוון חזר לארץ וסיפר על היש־

ולא יעכור את הררך שאני עכרתי".

כהן, יו"ר האיגוד העולמי להורדת ידי

ים, הממנה אותו כנציג הענף כישראל.

לבן־שחר, לדבריו, מכתב ממרוין

סיפור מעניין הוא הטיסה לאליפות

רוון: "זו היתה קדם אליפות עולם. בן־שחר פשוט נכשל. יש לי מסמכים

כיום קיימים מועדונים כפ"ת (המ־

חפש את האשה

במחלך השיחה איתו אמר כן שהר שהמין היפה, לגביו, לא צריך להיות חזק. כמילים אחרות: אין לנשים מקום בענף זה. לדבריו כל תחרויות הנשים, הן אילתור אחד גרול. כדוגמא חביא תחרות שנערכה בגבעתיים כה השתמו יהחברה של זה, האשה של ההוא, צירפו

שולש), ר"ג (שיא און), רעננה, כפר"

סכא, אשקלון, אשרור, חיפה (המוערון

של אורי זוהר), ראשל"צ, זכרון־יעקב

ועור. מה שמאחר את כולם – "השגעון

לדבר". בן־שחר: "לא כל מי שגדול

טכניקה, חכמה, זריות ועיתוי. הטכני

בין שבי האיגורים כרכר איחור. כינתיי

ים רק עושים שרירים. מורירים זה לזה

סה מכטלת 40% מהכוח".

יותר, הוא אכן המנצה. יש כאן המון

כאחרונה החלו גישושים מחודשים

אבי רוון: "בסינרמה השתתפו 50 נשים. האם לזה קוראים אילתורז". רבורה אור שתר, אלופת ישראל: "בן־שחר לא מוסמך לקבוע".

ז' באב תשמית

1988 ENIUDA 18.

דן בןרהשלוש

שלום שלום

נימי הַחֹמָש שְנוֹתְרוּ, בּיָמִים הַתַּמִים המעצבוים, נאסף את כל ההגיוו וְהַשֹּׁכֶל. נְרָכָו אָת כָּל הַתְּבוּנָה שְּׁלֵנוּ ווהר במקומות של סבנה. והפבנה ומצאת בְּכֶל פּנָה: ננניש. במגרש המשחקים, במימי הים והגרכה וכמו שאמרנו – בם בבית

עימות באשרור בתחרות באשרוד, לא מכנה: שות החופו היחסים. רווף: "כשעלינו לבמה כד להירשם, כן שהר נירש אחנו אחל הוא תקף פיסיה. בן שתר, שלי, לא ננעהו כ ו התח תחרות סגורה לגעיריי מוצלחת מאר. רוון נדע על כו וכא לשם פרוכוקציוו...

רופאת שיניים נחמרה ועדינה שישבה ביציע ועשו תחרות".

וצו שֱל הַחמש כְּבֶר מָאַתוֹרִינוּ משבנו כי ההקברים על איז להתנהג נקנישים, בחופי הרחצה, במגרשי המשחקים ואפלו כבית – נקלטו היטב עלידי הילדים ולא אַרְעוּ אַסוֹנוֹת. אַן הַמְצִיאות הָיִתָה שוֹנָה. יִלְדִים וכים ופועו בתאונות זיךכים. סיו מקבי טביעה. יַלְדִים נְפְנְעוּ קָשֶׁה בְּבִיתָם

וצבר את סוף החפש בשלום.

דברי חכמה

שי אותב לציר, אַבֶּל יַשׁ לוֹ בְּעָיָה.

קמיד הוא מתחיל לצבר ותמונה עם למון טָנץ ואסר כון אין לו כס לנמר אֹתָה. חַתְּמִּנוֹת הַלֹּא נְמִנּרוֹת קַנְּחוֹת נוור ומרניות את שי בְּכֶל פַּעַם שָהוּא רואה אותו. בשתלילה נמס גאלין עם יִּשְׁרָאל לְצֵאת לְמִלְחָמֶה, הִיוּ שוֹטְרִים! עוֹרָרִים בַּמַּחָנָה (אוֹמְרִים: ״מִי הָאִיש אשר בנח בית חדש ולא חוכו ולא אַשְּה חָנָבֶת הבּיִת) יֵלוּי (יָשֹׁב לְבֶּיתוֹ... וֹטִי וָזְאִיש אָשֶר אַרָשׁ אָשֶׁה וְלֹא לְקָתְהּ (לא הִתְּחָהַן אָתְּה) יַלְף (יָשֹׁב לְבֶּיתוֹ". לל לף חשוב היח להם שאנשים ינקרו ורוים שהתחילו עד שהיו מוכנים לשחרר אותם מסצבא לשם כד.

זשה לסים דברים, אין בבר אותה

ההקלהבות הראשונה ולעתים דורש

הקיום עשוק בפרטים קטנים,

בחש בקדרה

הקוסם הַבְּטִים לְיִלְדִים דְּבָשׁ

משעקמים. אולי כָּדְאִי מִלְּכַתְּחָלָּה לָאָטת על עצמנו מְשִּׁימוֹת קַטְנוֹת יוֹחֶר, שֶּלֶחָן יַשׁ לְנוּ מָקפִיק מָרֵץ דְּדִי לְנָמֹד אוֹסָן. אִם שִי מְצָאַ־ סָיָה עַל דְּפִּים יִנֶּיר אָת כָּל הַחַיּוֹת שָבְעוֹלְם, אַנִי קטנים יוֹתָר, אוּלִי הָיָח לוֹ מִקפּיק מֶרֶץ לְקַיַּם אוֹמָן וְחוּא חָיָה מְרְנִישׁ טוֹב, חַנְּּה

צְצָקוּ הַיְּלָדִים בְּקוֹל נְרְנְשׁ: בַּחַשׁ בָּחַשׁ "לא פיל, דכשו דבשו" שָׂם אָצְבֶּע עַל מִיו וְלָחַשׁ ימן הקדרה עלה וחש. מקוקם בטש בטש צָעָקוּ חַיִּלְדִים בְּקוֹל נְרְנְשׁ: למש למש ילא נָחָשׁ, דְּבָשׁוֹ דְּבַשׁוּ״ מוליון קבורים

עלו מן הקדרת לעם הקוםם את השפם

ולסש מלמול ורנו

ומן הקדרה עלה פיל מרנו.

יַש גַּם דְּכָרִים שָאִי אָפְשָר. לְנְּמֹר. למשל, מי שאותב חיות אף פעם לא שָׁאוֹתָב סְּסָרִים אַף פַּעָם לֹא יִקְּרָא אָת בל משפרים. אם יש בפח דברים

הקוקם שָׁהְבְּטִיתַ דְבַשׁ יְבֶּשׁ בְּשׁ בְּשׁ הַבְּטִיתַ דְבַשׁ

עָפוּ לַקּירוֹת, עָפוּ לַתְּקְרָה.

הוא לַקַח אָת הַקְּדְרָה וָקָם

הַשְׁאִיד אָת הַיְּלְדִים לְכָּדְּם

(אָמֶר: ״הַרֹאשׁ שֵׁלִי עִיַף סְחַרְמֵר וְחַם״.

מקוקם בחש בחש

והדבורים אַהָּם.

לְמִי הָעָקִיצוֹת רוֹאים

שָׁנִם אָנִי הָיִיתִי שְׁם.

לָסָשׁ לְּטָשׁ

ערכה נראפיון לוסי קוסיר

עריכה בם דורה

משה מאיר

מטנים שנמרנו קל יותר שלא לתתנאש

מָהַדְברִים הּוְדוֹלִים שָאַף פּעם לא

אנעדיב לילדים 21

שולמית כהן

the state of the s

חן פיקס, עידית אונרודוביץ, נינה הנולן, שי קחטן, חנה צבן, חנה בוטרשוילי, לאה חופנדי, שדון ביטון, אני לוגסי, ליאור טרוס ורחל בורוכוג הם כולם ילדים מרשים שמאוד אוהכים הצגות ילדים. באמצעות שוקי אסולין,צעיו עם ליקוי שמיעה, המדריך בתוג לררמה תלמידים תרשים כנית שמ"ע בתל־אבינ הם הנשימו את חלומם. הם הכירו דרכו את בשמ"ע, ניצה רמים, ויחדיו יצרו מעיסור אותם להפעיל אותן ולערוך עימן תאטרו בובות. הם הופיעו בפני חבריהם החרשים מבתי הספר האחרים ובפני ילדי הגנים בשכונת רכת־ישראל הסכוכה לבית שמ"ע, בתצנה "דירה להשכיר" של המשוררת לאה נולדברג. על הבמה יצרו סיטואציה מיוחדת בסיועה של העובדת הסוציאלית של שמ"ע רותי הכהן. היא עמרה לצידם על הכמה ותרומה את פעולות הכוכות שבהצגה לשפת הסימנים. בימים אלח שוקי מדריך אותם בתעלאת הצגות נוספות והמשימה הכאת שהם הציבו היא לחופיי עם תאטרון הבובות שלהם בפני ילדים חמאושפוים במתלקות השונות בבתי החולים. "גם ילדים חרשים יכולים לגרום לשמתה וחנאה לאחרים". הם אומרים. דימונה שיף

על הבתה ילדים חרשים מציגים

כּוֹכַב הַאְלִילִים

הוא הַצִּיג עַצְמוֹ כַּשֵּׁם "צְלִיל", פָּצָח פִּיוּ בֵּין הַתְּלְפַת חָתוּלִים לְחַמּוּם קבוקים, בין קימה בּפִילָה לְטִיול בְּשְׂדַרָה, הַמְרִיאָה שרית קַמְחַי שַּלְחַין, אָמּוֹ שָׁל רֹּעִי הַפְּעוֹט, לְעוֹלְמוֹת רְחוֹקִים וְעָמָה עַל בָּוְפִּי דְּמִיוֹנָה לְכוֹכֶב הַצְּלִילִים. חורה אתורה בסרבה שנים לחלום שָּתַלְמָה וְהַיא יַלְזִיה קטנָה. נִּילִי שְמְהּ. ָּגעוֹמֶדָת בָּמִּטְבָּח וְשוֹעֻפֶּת כַּלִים. ּבְּתָאֹם הַתְּנֶבְּחָת בּוּעַת סַבּוֹן זְעִירָה,

הָתְנפָּתָה וְהִתְנפָּתָה וּכְשֶהוֹשִיעָה יָדְהּ

אָצֶת בְּנָתִד – נַאףו הַבּוּעָה הִתְבּוֹצְצְה

בְּשִירָה וְהַוְמִין אוֹתָהּ לְבִקוּר בַּבּוֹכָב שֶׁלוֹ - כוכב צליקים. אוֹתָהּ. זוֹ בָּסְקָה: ״אַתְּ מַיֶּבֶת לְהוֹצִיא

ספְּרָה לַחָבָּרָה טוֹבָה מַה שֶׁמַּעָסִיק לאור ספר על מפעה המפלא של נילי הַקָּטְנָה״. שָׁרִית לא הַסְסָה, וְכָוּ נוֹלֵד ספר סקַלְּטָת, בְּדָל הַמְּמִדִּים: "מּסְע לְכוֹכָב הַצְּלָלִים". הַשַּׁנֶּר. שֲאַוּ יָצָא לאור בְּהוֹצְאַת "נוֹצָה נָקְסֶת", מְעַצְּב כְּמוֹ אַלְבוֹם. מְצֵּד אֶחָד מְצוּי בּוֹ הַקּפּוּר עצמו, מְלָנָּח אִיּוּרִים חָבִיבִים שֶׁל יוֹסִי

ומולה עמד יצור זעיר, לא מַכֶּר וּמוּזָר.

רימונה שיר

סקבורים. כִּי סקבורים מְשַׁמְשׁוֹת מּאָכּי מאָנה לדְבּוּרִים. מדְבּוּר מְעוֹפַף מִעַל הַבְּוֶרֶת, צוֹלֵל לְעַבֶּר דְבוֹרָה, חוֹטֶף אוֹתָהּ בְּרַנְלָיו הַמֶּחָזִיקוֹת אוֹתָהּ בַּנַּב. הדבורה אינה מסגלת לסובב בקוח עם מעקוץ בּלפי מעלה ואלו סדבור עוקץ אותה, ממית אותה וטורף אותה. לכן כל מלכת דבורים שתשלנו -בְּכֶּדְ חִשְּלִנוּ אָן שָלֵם וְהַפְּרָס וְמֵן לְנוּ עִי קף מפגדלי הדבורים. לדבור – לצועה המונתית – צבע

תום עם צחב על המצח ועל מצי הגטו הָאַחוֹרִית. שְּלוּב צְּבְעִים כְּוָה מְהַנָּה צַבְעֵי אַזְהָרָה בְּעוֹלֵם הַסִי: "וְהֵירוּתוּ אָנִי אַרְסִיו״ וְאָמָנֶם רֹב בַּעֲלֵי־הַסִיים וְמְנְעִים מְלְצוּד אָת הַצְּרְעוֹת. אָבְל גָּם לַצְּרְעוֹת יש אויב – סשרקרק, חובב סדבורים

מַצְּרְעוֹת הַמְּוְרָתִיוֹת מִוֹנוֹת מְהָרָקִים. כְּמוֹ חָנָבִים, דְבוֹרִים, זְבוּבִים וְעוֹד - (נְם מְפֵּרוֹת בְּשַׁלִים וְצוּף בְּרָתִים. קראשית התרף מתים כל הדבתים

ורק המלכות החדשות מסתקרות

מְתְנַּלְמִים ומְנֶּל גֹּלֶם בּוֹקַעַ בּוֹנֵר – זְיבוּר נִישְׁנוֹת עֵד הָאָבִיב.

הַיְבוֹדִים בּוֹנוֹת קַן קְקון, מַטִּילוֹת בּוֹ ביצים ומגדלות את הדור הראשון:

הדבורים – צמאים למים בחם הקיץ. ספצה אובר כל יְמִי סִיי, כּי כָּל פּרְצוּמִי מוֹמִיעוֹת וְקַבוֹת בְּדוֹלוֹת – מְלָכוֹת אָשֶׁר מְסְבֵּיצִים בּוֹקְעִים וְחָלִים, הזוֹלְלִים חִתְעוֹרְרוּ מִשְּׁנַת הַחֹרֶף הָאָרָבָּה. מַלְכוֹת עָרֶף שֶאַמֶּם מְבִיאָה לֶהָם, אַסֵר סַם

הקריטה: "דַּבּוּרִיםו" הַיְּמָה מִזְעִיקה אוֹתָנוּ לְמִלְחָמָה בַּדְּבּוּרִים. שְׂנֵאנוּ אוֹתָם בְּנֶלֵל הָעָקִיצוֹת הַנּוֹרְאִיּוֹת שָׁמַם הָיוּ עוֹקצים אוֹתָנוּ בְּעֵת בְצִיר הָעֵלְבִים, בְשֶׁהָיוּ בָּאִים לְוְלֹל אָת הָעַנְבִים קעַסִיסִיִּים. עַקִיצָח שֶל דַבּוּר גּוֹרֶמֶת כָּאַכ צוֹרֶב, אַזוֹר הָעֲקִיצָה מִהְנַּסָּה מאדים ורק בעכור יומים געלם סכאב אַת הַדַּבּוּר שֶעֶקץ אוֹתִי בְּמֶּרְנִּי התנפח ועיני נעצמו לשלשה ימים... אָבֶל בָּאָבִיב אָחַבְנוּ אוֹתָם. בְּאָבִיב

גבע חובב טבע

קשָה לִי לְקָרָא לָתּ צָרְעָה מִזְרְחִית. מאָז יַלְדוּתִי בָּמּוֹשָׁב בָּעַמֶּק אָרָאנוּ לְתַּ

"כֶּל הַדְּפוּרִים נְדוֹלִים". בָּאָבִיב

הַצְּרְעָה הַמִּזְרָחִית מַמְשִיכָה לַעֲקֹץ

וְאָז, בָּאָבִיב, כָּל מַלְבָּח שָׁמַשְמִידִים מְזַכֶּה אוֹתָנוּ בְּמַהְנֵת דְּכָש מִמְּנַדְלי

וְיָס. מָצֶד שֵׁנִי מְצוֹיִים בו שְׁנִי תָאים: בתא אחד נתונה הַקלטת וכשני נלויות

צָבְעוֹנִיוֹת מְהָנִי הֹֹכֶן הָעָלילָה שאוֹת יְכוֹלִים שוֹמְעָיו וְקוֹרְאִיו הַקְּטַנִים

לשְלֹת לַתְבָּרִים. הַקּלֵּטת וְהָעָלִילָה

חוֹפְפִים זָה אָת זָה. "בְּכֵנְוָה" – מְצֵיוַח

שָׂרִית – "כְּדֵי שֵיתְבּצֵע תַּהָליוּ לְמִידָה

סמוי שַּבְּלוֹ מַוְיָה. הַיְּלָדִים יוּכְלוּ לְשְׁמֹע

ולקרא אָת הַסְפור בְּצַת וּבְעוֹנָה אַמַת

ולתרגל קריאה". לדבריה בחרה גם

בְּשַׂחֲקָנִי תַּאַטְרוֹן מִקָּצֹעִיִּים – עירית

שֶהַשׁוֹמְעִים אָת הַאָּלֵטֶת בָּלְכָד יוכְלוּ

לעצם אָת הָעִינִים ולְקַבָּל הְחוֹשָה שָהַנּ

נמְצָאִים בָּאוּלֶם תַּאַטְרוֹן, צוֹתִים

בַּהַצְּנָה. שָׂרִית, בַּת רָאשוֹן לְצִיוֹן

שרשית, מוֹרָה לְתַנוּוִי מְיַחָד בְּמִקְצֹעָה

דור שני לקולנענים. אָבִיהָ, הַבּמָאי

יוֹקֶף שַלְחִין הָיָה מַחָלוּצֵי הַקּוֹלְנֹע

הַיִּשְׂרָאַלִי וְאָחִיהָ שָאוּל הוּא מִּמְשִׁידְ

דְרָכּוֹ, מִי שֶבָּיַם אָת שְנִי הַסְרָטִים

קתונוכוים הידועים: "ווצעלומה בכקה"

ויימָבְצַע מַאנָה״. מֵאָז וּמִהְּמִיד אָהָּבָה

יָלֶדִים. עָשְׂתָה ״בֵּיבִּי סִיטֵר״ לִילָנִיהָ

שֶל מְאַרְנָּנֶת וּמָנְתַת תְּצוּנוֹת הָאָפָנָה

שַלְנָה בָּן־גַּל, שַהִיִתָּה שְּכֶנְתָּה, וּנְהַנְּה

לְסַבֵּר לְהָם סְבּוּרִים. עַבְשָוּ, כְּשָׁהִיא

הָפְּכָה לָאַם בְּעַצְמָהּ, לֹא נִרְנְּעָה וְהִיא

חושבת על כל הילדים. בכונתה לכתו

לָהֶם בֶּעָתִיד עוֹד סְפּוּרִים דְּמְיוֹנִיִּים,

וְהִיא מְקַתוֹבֶבֶת נֵם בְּגַנִים עִירוֹנִיִּים

בראשון לציון, עיר מגוריה, עורכת

לקטנים על סְמָזי סְבְּרָהּ הָתָדְשׁ יִמִי

יצירה גם לתלמידים לכשי שפר

יִצִירָה. מַלוֹמָה הָעַכְשָוי הוּא לְאַרְגּן יְמֵי

בְּכַוּנֶה כִמְסַבְּרי הָעָלִילָה בַּקַּלֵּטְת

ועורא דגו, שיש להם נסיון עשיר

בהופעות בהצנות ילדים. כדי

שירי שטוח

נחקבון אֶת בָבי, כִּי בָבִי הוּא כֶּלֶב. הוּא

הַלְב של נִירָה (נְדִי, הַחֲבַרִים שֶׁל אַבָּא

זה הָיָה יוֹם קַיִץ תִם (תִם הִיוּ בְּדַרְכָּם

לשפת הים. היה דחום וצפוף בקכונית

אַקרָעָה מְבָנָרִים וְעוֹד יִלְדְּה וְבָלֶב שֵׁלֹא

דרורית לא אָהָבָה אָת בָּבִּי. אָפְשָׁר

לומר שאַפלוּ כְאֹד לא אָהַבָּה אוֹתוֹ.

אָמְנְם כָּבִּי הָיָה כָּלֶב אָטָן וְלֹא מַפְּחִיד

התכונה ומהדה להצמד אל אמא. אבא

יִנְאָה הָמִיד לַהַנְנְתָה. הִיא אָמְרָה: "מִי

בְּכָלֶל. אָבֶל דְרוֹרִית נְרְתִּעָה מִבּוּפּוֹ

הַשְּׁעִיר וּמָתָטְמוֹ הַלָּח, וּבְנְכְחוּתוֹ

לא הַיָּה מְרַצְה מִהְעַנְיָן, אֲבָל אִמָּא

אָמֵר שָׁכָל הַיִּלְדִים חַיְּבִים לְאַהֹב

כְלְנִים: גַם אָנִי לֹא אָסַבְתַּי בְּלְבִים

נשקייתי קטנה, וכעצם ... נם היום

אָבֶל בָּבִּי הָיָה כַּלְבָּם הָאָהוֹב שֶל נִירָה

וְתַי, וְהָם לֹא הָיוּ מוּכְנִים לְנִפָּר עָלָיוּ.

אָנָא (אָפָּא לֹא הָיוּ מוּכָנִים לְנַהַּד עַל

הַהָּנְרוֹת עָם נִירָה וְנֶדִי, כָּוְי שֶׁדְרוֹרִית

לְאַתֵּר וְסֶיעָה לֹא קַעֶּרָה הַנִּיעָה סוֹף

וּמָּחָה וַיַלְדָּה וְבֶּלָב פָּרְצוּ הַחוּצְה – כְּל

אחָד לְּכָוּוּן אַחַר. הַמְּבָנְּרִים יָצְאוּ נָם הַם

ישהר מאד כַּלְם הָינ בַּמִים. הָיָה גַּהַדְר

לעבל בפים הקדירם. הם קפצו עם

ּ הַּלִּים, צֶּלְלוּ מַשָּה, הִשְׁתּוֹלְלוּ וְהַתִּיזוּ

מים וָה עַל זֶה. אַתַר כָּןי יָצְאוּ מִהַּמַּיִם,

פּוּבְנְרִים הִשְּׁתָּרְעוּ עַל הַחוֹל הַחַמִּים

תּּעְבָּטוּ בֵינֵיהָם. בַּבִּי הָתְרוֹצֵץ סְבִיבָם

ודוונית נגשה לחפיבת ארמון הול.

נפוגלה על שפת חים. בינחים נוספו

לָאַט לָאַט אַנְשִים, אֹהֶלִים, יְלְדִים,

ּגְלָבִים. הַבּּל צָבְעוֹנִי, הַבּּל רוֹעִישׁ וְעַלְּיוֹ

קמו המיד על שפת הים. לפתע עבר

מוֹכר הַקַּרְטִיכִים לְפְגֵיהָם עם אוֹפָּנְיוּ.

"לֹנֶם נֹאכֶל אָת הַפַּרוֹת שֶׁחָבָאנו"

מה יהנחו" נשתה דרורית לעמד על

אָקְנָה לְרִ", הָבְטִיתָה אַמָּא.

אָלָל אָמָא, אַחַר כָּוִי הוּא יַעַלַבוּ, וְאָז"

של תדאני. הוא ישוב אחר כד (או

דוֹנית על רָנְלֶיהָ. אָבֶל אִמְּא לֹא

"אָפָא, אָפָאו קָנִי לִי קַרְטִיבו" וּנְקָה

ציוויות, מנבות, שֹחָקוני מִטְקוֹת,

עור מוונחצים. השטח סביבם התמקא

ונָנִי (אלצו לְסָבֹּל זֶה אָת זוֹ ...

שוי המכונית לשפת הים. הדלת

אינני אוקבונ".

הַקְּטָנָה מָדֶנָם "חִפּוּשִית". אַרְבָּעָה

קננרים זה כבר צפוף מספיק. אבל

בְלֹבָּנְ חָבְרִים ... זָה בְּבָר צְפוּף יוֹתַר

ואמא של דרורית.

חָמַשָּׁה וְסְעוּ בָּמְכונִית. בְּעַצֵם, אַפְשָּׁר לְהַנִּיד שֹׁשָׁה. הָלוי אם לוֹקְחִים

אָבֶל דְּרוֹרִית הָיִתָּה בְּכָל וֹאת קַצְּת

קדאנת. היא רְצְתָּה לְבִּדֹּק לְאָו בְּדִיּיּוֹק

בְּעִיוֹת מְאָחָר יוֹחָר. שָלא יִקְרָה שָאִמְּא

תַּנִיד: "רְצִיתִי, אֲבֶל הוּא אִינְנּוּ". הִיא

"אַרְטִיק, קַרְטִיב", צְעָק מוֹכֶּר

ָחַקַּרְטִיבִים כְּשָׁהוּא דּוֹחַף אָת אוֹמַנְּיוּ.

עצרו אותו וקנו אַרְטִיקִים שוּקוֹלֵד

אַחַרִיו. אִיש מְבָנָר וְנֵשׁ אַלִיו וְקְנָה

לוֹ בֶּסֶף וְקבֵּל קַרְטִיב אָדם. (שוב

הָלְאָת. ״אַרְטִיק, קּרְטִיב״, הָלְאָה

וְסָלָאה. בִּוְגִאם – אֵיוֶה פָּלָא: מוּלוֹ

הוֹפִיע מוֹכֶר קַרְטִיבִים נוֹסְף. הּשְׁנִים

סכיכה נאחת רק אנשים ורים.

הְסְתַּכְּלָה שְׁמֹאלָה, הַסְתַּכְּלָה יָמִינָה,

אָבֶל לא רָאָתָה אָת אַנָּא וְלא אָת

פתד ופל עליק. היא פותה לאחור

"... אָקָא, אַבָּא, רְאוּ – עוֹד אָחָד ..."

צְעָקָה דְרוֹרִית בִּשְּׁמְחָה. אַךְּ כְּשֶׁהְבֵּיטָה

החלו לפטפט.

חָמִשָּׁה טִילוֹנִים. שוּב חִמְשִידְּ לְדְּהֹף אֶת

אוֹפָנְיוּ. יֶלֶד הַתְּקְרֵב אַלְיוּ בְּרִיצָה. לְתַּוֹ

"אַרְטִיק, קַרְטִיב, טִילוֹך". שְׁנֵי יְלָדִים

הוֹלַן מוֹכֶר הַקְרְטִיבִים, שֶׁלֹא יִהְיוּ

צְפוּף אוֹ לֹא צְפוּף בִּמְכוֹנִית מְדֶגֶם "חִפּוּשִית"

ומחלה לְרוּץ. היא רְצָה רְצָה עד תאַכֶּד גַּמ אוֹתוֹ. אַךְ הִיא לא נאָלְצָה שֶׁרְגָּלִיהָ בָּאֲבוּ. נְעַצְרָה אָבְל אַבָּא עַדִיוּן לא נְרָאָה וְאִפֶּא לא נְרְאַתָּה. הַמְשִׁיכָה לְרוּץ וְשוּב נָעֶצְרָה. סְבִיבָה הָיִתָּה הַמוּלָה וְרַעֵשׁ וְכָל מִינִי פַּרְצוּמִים לא סָבֶּרִים, גָהָנִים (צוֹחָקִים, כְאִלּוּ עָלֶיהָ הָחָלִיטָה לְלֶכֶת בְּעָקְבוֹת הָאוֹפַנִּיִם, וְכְּדְּ החוצה בְּכִי חָזְק, חָפְשִי תִפְשִי: "הָלְכְחִי הם צוֹחָקִים. עַכְשָׁו כְּבָר הָיִחָה מְבֹחַלֹת - מְאֹד. ״אָנִי לֹא יְכוֹלָה לָמְצֹא אוֹתָם

קשְׁכָה – הָלַכְתִּי לְנִמְרֵי לְאַבּוּד״. דְּמֶעוֹת עָלוּ וְוָלְגוּ מָעִינֶיהָ. הִיא הָלְכה (יִבְּרָה: ״אִפָּא ... אַנָּא ... אַמָא ... בּשְׁרַּ אָנִיל. מוֹכָר הַאַרְטִיבִים הָמְשִיךְ וּדְרוֹרִית אָנִרוֹמִים שִׁפְשְׁמָח אָת עֵינְיהָ. פָּתָאֹם נִצְמָד אַל רַנְלָה מִשָּׁהוּ קְטְוֹ ושעיר. חֹטֶם לַח וְקָרִיר השְתַּסְשֵּף בָּה בְעַקְשָׁנוּת. דְּרוֹרִית הָבִּיטָה וְרָאַתָּח – זָה הָיָה בָּבִי. בָּבִּי הַתְּרוֹצֵץ סְבִיבָה, וְמַּר ותורים זעירים, זובו מכשבש בעליוות

וּבְעַינְיוּ שִׂמְחָה. קרורית התכופסה ותבקה אותו. "שָבָּי, בָבָּי שֶׁלִי ..." יִבְּבָה לְתוֹף הפרוה הצקרירית, "אַנּדְתִי אָת אַנָּא וְאָמָא ... כַּמָּה טוֹב שֶאַתָּה כָּאוֹ, כַּבִּי בַּבֵּי הַמְתִּין בְסַבְלֶנוּת עַד שֶּדְרוֹרִית גרְגָּעָה מְעָט, אַטַר כָּוְי הַשְּׁתַּחְרֵוּ מֵתְבּוּקָתּ וְהַתְּל לְרוּץ אָדִימָה וְאָחוֹרָה, בְּמַוְמִין אוֹתָהּ לְבוֹא בְּעָקְבוֹתָיוּ.

"רָגַע, בָּבָּי ... רָגַע, סְבֶּה לִיז" צְעַאָה

אַתַרַי מוֹכֶר הַקּרְטִיכִים ... ופָתִאֹם לֹא הַיִּיתַם ... פָּחַרְתִי וּכְּכִיתִי ... וְאָז מְּצְא אוֹתִי בָּבִי וְהָחָוִיר אוֹתִי ..." אָמְרָה יְּרוֹרִית תוֹוְ שָהוּאָי בְּכִי. "דֵּי --- דִּי ---" הַרְנִּיעַ אוֹתָה אָבָא וּדְרוֹרִית הַרְנִישָה נָם את ידי אמא המלטפות. "העקר שַלמְדָתְּ אַת הַלְּקָח וְיוֹתֵר זָה לֹא יִקְרָה

קרוֹדִית הַנְהָנָה כְּרֹאשָה. אַחַר כָּדְּ נָחָלְצָה מָהַחבּוּק וְעִינִיהָ תָּרוּ סְבִיב. חפשוּ אַתָּר דְּבֶר מְה. פָּתְאֹם רְאָתָה את בָּבִי שֶיִשֶב בְּקַרְבָת מְקוֹם. הֵיא וּנְשֶה אָלָיוּ כֶּרְעָה עַל בַרְכִּיהָ. לְטִפָּה את אָּוֹנִיוּ

דְרוֹרִית וְרְצָה בְּעִקְבוֹתִיוּ, מְבֹהָלת פּוְ

לרוץ הרכה. פּתְאֹם, כְמוֹ בָּאֹרַת מַלֶּא.

זְרוֹעוֹתָיו וְתוֹן שְנְיָה הְיִתְה דְּרוֹרִית

עָמֶד מוּלָה אַנָּא הַמְּדְאָנ. הוּא מָשְׁט אָת

אַסוּפָה וַחָבוּקָּה ומוּנָגָר. אוֹתוֹ רָנִע פָּרַץ

״תּוֹדָה, בָבִּי, חָמוד שְׁלִּי, אַתָּה בָּלֵב שוב ..."

בָּבִי השִיב בְּכָשְׁכּוש וְנָב נִמְרָץ. מאַתר יוֹתר. בַּדְּרֶךְ הַבַּיְתָה. לא הָיָח בּבְלָל צְפוּף מְדִי בָּ"תִפּוּשִית" הַקְּטִּוְה. חוה חבושי חוה מבושי

מה בוער? ממוך הספר "אסא אוחה" בהוצאת מור

מעריב לילדים 23

צב תעריב לילדים